

BLAZNO RAZNO

1

OŠ LENART
2020 / 2021

Kazalo

NAPREJ.....	3
NOVOLETNE ŽELJE 6.B RAZREDA.....	4
COVID 19 – KORONA	4
ŠOLA NA DALJAVO	5
OPISI ŽIVALI UČENCEV 3. B RAZREDA.....	6
PSIČEK JE IZGUBLJEN	9
UČENCI 3. C RAZREDA SMO OPISOVALI SVOJE SOBE	9
ZAKLAD, V KATEREM JE LJUBEZEN, IN PIŠČANČEK PIKI	12
KAJ SE ZGODI, KO OŽIVI ČISTO OBIČAJEN PREDMET IN POSTANE ČUDEŽEN?	12
KAKO JE JEŽEK JOŽEK SPOZNAL NAJBOLJŠEGA PRIJATELJA	15
NAŠ ŽIVALSKI VRT	15
LEGO STOJALO ZA ŠOLSKE POTREBŠČINE.....	16
ŽIVLJENJE NEKOČ IN DANES	16
TRI PRINCESE	19
LISICA IN ZAJEC	19
OSEL GRE SAMO ENKRAT NA LED.....	20
BUDNICA.....	20
MOJA DOMOVINA	21
LEPOTE SLOVENIJE.....	21
VISOŠKA KRONIKA – IZIDORJEVO PISMO AGATI	23
OPIS IN OZNAKA OSEBE	23
PROJEKT ERASMUS+, partnerstva za izmenjavo med šolami (KA229)	25
TEDEN OTROKA	29
TRADICIONALNI SLOVENSKI ZAJTRK NA PREDMETNI STOPNJI.....	34
ŠTRUKLJI	35
DOMAČI NJOKI V SMETANOVI OMAKI	36
AKCIJA ZBIRANJA STAREGA PAPIRJA	37
AKTIVNOSTI ŠOLSKEGA OTROŠKEGA PARLAMENTA	38
POTI DO MOJEGA POKLICA.....	40
TEKMOVANJA IZ ZNANJA KEMIJE ZA PREGLOVA PRIZNANJA.....	45
KRESNIČKA - TEKMOVANJE V ZNANJU NARAVOSLOVJA OD 1. DO 7. RAZREDA	46
DRŽAVNO TEKMOVANJE ZDRAV DIH ZA NAVDIH.....	46
TEKMOVANJE IZ ZNANJA ZGODOVINE V ŠOLSKEM LETU 2019/2020	47
ŽUPANOVA PRIZNANJA	48
NAŠI PRVOŠOLCI	50

NAPREJ

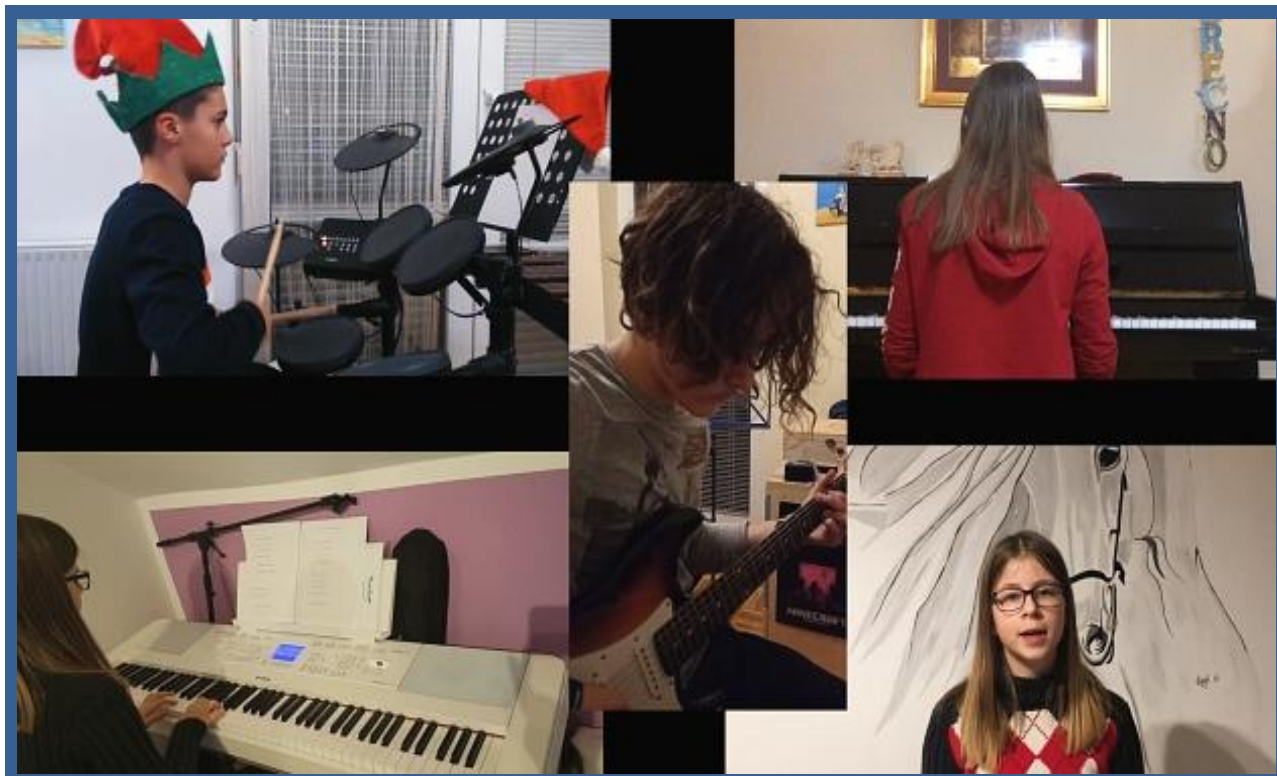
Veliko dobrega in velikega bi rad naredil. Jaz, ti, vsi ljudje na zemeljski obli. Tako razmišljanje nam daje voljo in moč pri našem vsakdanu, vendar nas velikokrat zapelje na stranske poti, kjer se srečamo z nejevoljo, ogromnimi napori in odrekani, ker smo naredili premalo dobrega in morda nič velikega. Razočaranje, slaba volja ... Odgovor in rešitev za to je ljubezen, spoštovanje soljudi in dogovorov, odgovornost, pomoč, upanje, strpnost, poštenje, delo.

Leto 2020 ... Leto, ki smo ga kot vsa druga leta pospravili na polico spominov, pa vendar bo ob našem priklicu stopalo v ospredje. Razmišljanje v uvodu se zliva s koledarskim letom, ki se je izteklo. Želeli smo veliko, hoteli smo visoko in daleč, pa smo ostali na mestu, zgodil se je covid 19. Bolezen sodobnega časa, ki ji v začetku leta 2020 nismo pripisovali teže in se nismo zavedali njenih skritih nevarnosti, ki so kakor črnilo v vodi z veliko hitrostjo obarvale vse pore javnega življenja, najtemnejša sled pa se je pokazala na področju zdravstva, saj je zbolelo in umrlo veliko ljudi. Ustavilo se je javno življenje. Poleg vseh drugih dejavnosti smo pomladi in jeseni zaprli šole, doma ste ostali učenci in učitelji. Bil je šok za vse; učence, učitelje in starše, začeli smo izvajati pouk na daljavo. Zahtevno in nepredstavljivo v prvem trenutku. Pa vendar smo zmogli in znali premagati tudi to oviro. Hoteli, verjeli in upali smo ter z jekleno voljo vsi skupaj (učenci, učitelji, starši) dokazali, da je v slogi moč. Hvala vam, učenci, učitelji in starši OŠ Lenart. Ponosen sem na vas in vam čestitam!

Vstopili smo v novo leto. Vsi si bomo želeli, da bi naredili nekaj dobrega. Verjamem, da bomo, saj nas je preteklo leto naučilo, da ne smemo prezirati majhnih stvari. Prva želja se že uresničuje, sedli smo v šolske klopi, se srečali s sošolci, prijatelji, učitelji. Zavihali bomo rokave in vestno opravljali šolske obveznosti in živeli tako, da bomo srečni s seboj in drugi z nami. Naj nam bo sreča z zdravjem naklonjena, naj vladata mir in spoštovanje, v sebi in drugih iščimo dobro.

Zaključujem z mislijo nemškega pisatelja Goetheja: *Vedno se oklepaj sedanosti. Vsak položaj, v katerem se znajdeš, celo vsak trenutek, je neprecenljive vrednosti, saj je znanilec večnosti.*

Marjan Zadravec, ravnatelj

NOVOLETNE ŽELJE 6. B RAZREDA

Pred božičem smo se na razredni uri pogovarjali, kaj si želimo za božič in v novem letu.

Tukaj je nekaj naših želja:

Da bi ravnatelj poslušal želje učencev in da bi učenci imeli vedno prav. (Eva B.)

Da bi bilo konec virusa in bi se spet videl s sošolci in sorodniki. (Gaj)

Da bi bili vsi zdravi, da bi šli v šolo v naravi in da bi se skupaj igrali skrivalnice. (Klara)

Da bi imeli razredno zabavo za božič. (Tobija)

Da bi se šli skrivnega prijatelja v razredu. (Gal)

Da bi prespali v šoli. (Nika)

Želim si, da bi imeli lepe ocene. (Tiana)

Da bi peli božične pesmi. (Vesna)

Da ne bi bilo domačih nalog. (Filip)

Da bi se skupaj igrali na snegu. (Ela)

Da bi skupaj naredili hišo strahov. (Lana)

Da bi imeli razredni kino. (Tia)

Da bi skupaj skuhali božično večerjo. (Nika)

Da bi dobili darila v šoli. (Eva Š.)

Da bi igrali božične igre v šoli. (Saša)

Da bi lahko bili učitelji za en dan. (Špela)

Zara Vezovnik, 5. a

COVID 19 – KORONA

Prišel je čas,
ko se je korona preselila med nas.
Virus širi se na vse strani,
vsem daje strah v kosti.
Krade nam veselje, povzroča skrbi.
Marsikdo ponoči ne spi,
čez dan pa z masko kot tujec si.
Eni jočejo, ker denarja ni,
otroke videokonferenca skrbi,
bolnik s korono pa si zdravja želi.
Zato čuvajte se vsi,
dokler cepivo čudežno se ne dobi.

Mitja Dobaj, 5. b

TETA KORONA

Teta korona, to je zdaj pravi hit,
nihče ne želi si je dobit.
Žalostna sama zdaj v kotu sedi,
malo zadrema, jo zlo prebudi.
Vpraša ga tetka, kaj mora storiti,
zlo ji naroči, naj napravi najhujše, kar zmore z ljudmi.
Jih na skrivaj mori in v njihovih srcih brezmejno samoto zasadi.
Odloči se torej tetka, da zlu bo sledila
in ves svet v temo zagrnila.

Špela Orsagović, 6. b

Zarja Novak, 9. a

ŠOLA NA DALJAVO

Šola na daljavo je lahko zelo težka, saj nam učitelji in učiteljice ne morejo predstaviti snovi, kot nam bi jo v šoli. Zato je najboljša, če imamo videokonference. Ampak v vsakem primeru ni isto kot v šoli. Pogrešamo učitelje in učiteljice ter sošolce in sošolke. Seveda tudi šolo. S pomočjo sošolcev in učiteljev bo lažje. Ampak vsi se moramo potruditi po naših najboljših močeh. Skupaj bomo zmogli.

Larisa Hedl, 5. b

Med šolo na daljavo ni tako zabavno kot v šoli, posebej še zato, ker se manj naučimo. V šoli se od učiteljice več naučimo kot na daljavo. S sošolci se ne moremo igrati in se ne smemo zabavati med odmori, kot smo se lahko prej. Nekaterim je doma lažje, nekaterim pa težje. Na videokonferenci nismo čisto vsi, v šoli pa smo običajno vsi. Doma moramo biti ves čas na računalniku, v šoli pa ne rabimo biti.

Maj Majer, 4. a

Nikita Kos, 7. a

UČENCI 2. B RAZREDA SO DOPOLNJEVALI STAVKE

NAJRAJE SE UČIM, KO ...

Mi pomaga ati; sem doma; sem naspan; dežuje; je na urniku matematika; je likovna; sem v svoji sobi; me nihče ne moti; ponoči dobro spim; je zunaj slabo vreme; mi to reče učiteljica; se z nekom pogovarjam; je dopoldan; je mami poleg mene; mi pomaga mama.

KOMAJ ČAKAM ...

Da grem nazaj v šolo; da bom jedel pico; da bo božič; da bom imel rojstni dan; da dobim darila, da bo poletje, da se bom igral s Pikico, da se spet vidimo, da bomo postavili smrekico, da dobim lego kocke, da igram igrice, da vidim sošolce.

PRI POUKU NA DALJAVO MI JE VŠEČ ...

Matematika; da ne rabim čakati sošolcev; ko imamo gibanje v naravi; da lahko dolgo spim; da lahko prej končam s šolo; ko na zoom-u vidim sošolce; ko imamo video srečanje; da prej končam z nalogami; likovna; da se vidimo po računalniku, da me mama uči; da se učim doma; da imam svobodo; da mi lahko vedno kdo pomaga.

PRI POUKU NA DALJAVO MI NI VŠEČ ...

Da ne vidim sošolcev; da nisem s prijatelji; da ni učiteljice; da sošolcev ne vidim v živo; branje; da sem vedno doma; delo na računalniku; da se ne morem družiti s prijatelji in sošolci; slovenščina; ko je preveč naloge; ko je takšna šola; da ne morem iti s sošolci na Poleno tekat; da se mami jezi.

NAZADNJE SEM SE ZELO USTRAŠIL/A ...

Ko je prišel parkelj; ko sva z babi igrala človek ne jezi se; ko me je sestra Neli prestrašila; ko smo imeli ptiča na podstrešju; ko me je obiskal Miklavž; ko so prišli gasilci; ko me je prestrašil brat; ko sem sanjal, da je poginila Pikica; ko sem si presekalo uho; ko me je prestrašil brat Alex; ko je ata prinesel škatlo; ko je brat Mark razbil krožnik; nikoli se še nisem ustrašil.

V DECEMBRU BOM ...

Se veliko igrala; smučal; vesel; dobil telefon; okrasila hišo; imel rojstni dan; veliko pela in plesala; pomagal mami in atiju; dobila darila; postavila smrekico; čakal sneg; veliko igral na bobne; pekla piškote; veliko brala; obiskal starejšega brata na Nizozemskem; veliko risal; postavila jelko in jo okrasila.

KO JE SNEŽILO, SEM ...

Se sankal, sankala; se kepal, kepala; naredil snežaka; naredil hišo iz snega; se sankal in kepal; bila vesela; se zabavala; šla takoj ven; z atijem naredil snežaka.

Učenci 2. b razreda

OPISI ŽIVALI UČENCEV 3. B RAZREDA

Moja soseda Maja in Timi imata kužka Erola. Star je 2 leti. Ima okroglo glavo, majhen gobček, na glavi ima dve modri očesi. Ima smrček in dve ušesi. Njegovo podolgovato telo je pokrito s pisano dolgo dlako. Ima štiri noge in rep. Hrani se z briketi. Premika se tako, da hodi, teče in skače. Zelo rad se igra z mano in dela različne trike. Zelo je ljubeč in prisrčen.

Zoja Aurora Černoša

Moja psička Neli ima podolgovat obraz, visoka ušesa, črn nos in oranžne oči. Hrani se z briketi, le redko pa s kostmi. Psi imajo izjemen sluh in vonj. Vohajo tudi stvari pod vodo. Psi imajo 18 krempljev, a nekateri le 16. Telo je prekrito z dolgo toplo dlako. Skotijo od 4 do 8 mladičkov.

Maj Divjak

Mojemu mucku je ime Kiki. Je črno bele barve. Ima podolgovato telo, na koncu telesa ima dolg črn rep. Star je tri leta. Ima kratke noge. Na koncu nog ima pet prstov, na njih pa ima ostre kremplje. Ima okroglo glavo. Na njej je par oči, majhen smrček, velika ušesa in tudi gobček. Premika se po štirih nogah. Zelo hitro teče. Kiki živi v naši hiši in v njeni okolici. Hrani se z mišmi, s ptiči in s hrano iz trgovine. Mačke se razmnožujejo tako, da kotijo. Imamo ga zato, da nismo osamljeni, da nam krajša čas in se z njim igramo. Je zelo dober lovec.

Matic Veronik

Moji mucii imata okroglo glavo. Ena ima rumene oči, druga pa oranžne. Ime jima je Lili in Mila. Ena ima črne tačke, druga pa roza. Spita v garaži. Najraje jesta mehko hrano. Ena ima mavrično dlako, druga pa ima sivo dlako. Rabim ju za cartanje. Njuna posebnost je igranje z vrstico.

Mihael Kos

Danes bom opisala mucii Belo in Luno. Imata okroglo glavo. Stari sta približno eno leto. Njuno telo je pokrito z mehko dlako, ki je bela in črna. Bela ima poškodovano nogo. Imata štiri tačke. Nalovili sta več kot štirideset miši. Muce se razmnožujejo tako, da skotijo mladiče. Premikajo se tako, da tekajo ali hodijo. Z repom lovijo ravnotežje.

Lija Puntnar

Moja mačka ima okroglo glavo. Telo ima podolgovato in prekrito z dlako. Ima noge s kremplji. Je brikete in mačjo hrano. Mačka je nastala iz druge mačke. Živi pri meni doma. Imam jo za cartanje. Njena posebnost je, da je zelo cartljiva. Premika se tako, da hodi in za ravnotežje uporablja svoj rep. Stara je 8 let.

Patrik Korošec Krevs

Rubi ima na glavi zelene oči, ki se svetlikajo. Ima majhen gobček, ki je rjave barve. Je labradorka. Njeno telo je elipsasto. Dlaka je rjave barve. Ima rjave tačke in dolge kremplje. Rada je ribe, brikete in sadje, ki ni slano.

Izza Breznik

Moj kuža Medo ima podolgovato telo, ki ga pokriva gosta rjava dlaka. Je mešanec med nemškim ovčarjem in border collijem. Hrani se z briketi, kostmi, konzervami in pije mleko ter vodo. Na glavi ima par rjavih oči, črn smrček in velike zobe. Ima štiri noge, ki so svetlo rjave. Je zelo hiter. Živi zunaj. Imamo ga zato, da včasih žene krave na pašo in za ljubljenska. Samica skoti od 3 do 13 mladičev. Je zelo priden kuža.

Filip Sirk

Konji so velike živali, ki imajo štiri noge, veliko podolgovato glavo in dolg rep. Lahko so različnih barv. Hranijo se s travo, senom in z ovsom. Živijo na travniku in v hlevu. Kobilica po enajstih mesecih skoti mladiča, ki mu pravimo žrebe. Pri nas doma konje jahamo. Nekoč pa so jih uporabljali za vleko vozov, oranje in spravilo lesa. Moja konja sta Rosa in Jack.

Gal Hager

Moji mucii je ime Miki. Ima okroglo glavo. Je črne barve in ima zelene oči. Zelo rada je brikete in palčke. Premika se s hojo ali tekom. Miki živi pri dediju. Tam je lahko zunaj in gre k sosedom. Miki ne more imeti mladičev, ker je sterilizirana. Na glavi ima brke in smrček. Muca je miši in z njo se cartamo. Zelo rada se igra z mano in tudi z mano spi. Včasih spi v avtu.

Lia Verbošt

Moji psički je ime Kala. Rada jo cartam. Stara bo tri leta. Rada hodi na sprehode. Ima okroglo glavo in štiri noge. Je sivo črne barve. Je brikete. Rabimo jo zato, ker koti in lahko prodamo mladičke. Je pasme terier. Njen smrček je puhast in dlaka tudi.

Zala Mesarec

Mojemu psu je ime Tofej. Je majhen pes. Živi v naši hiši. Hrani se z briketi. Je pasme maltežan. Poseben je zato, ker je snežno bele barve. Radi ga imamo in ga lahko božamo. Rad teka po hiši in okrog nje. Ponoči spi v košari. Psi se razmnožujejo tako, da psička skoti mladiče. Svojega psa imam zelo rada. Včasih se igra z žogo. Večkrat grem z njim na sprehod. Ima črne oči in puhasto telo. Rad raziskuje naravo. Na terasi ima majhno pasjo utico. Pije samo svežo vodo, zato mu jo vsak dan zamenjam.

Doroteja Lešnik

Mojemu psu je ime Medo. Ima podolgovato glavo in štiri tačke. Njegovo telo je pokrito z rjavo oranžno dlako. Star je 8 let. Ima že mladičke. Živi v hiši. Hrani se z briketi. Njegova posebnost je, da me ima raje kot katerikoli drugi pes na svetu. Rabim ga, da me potolaži. Je mešanček. Razmnožuje se tako, da skoti mladičke.

Maksima Perko

Rebeka Gonza, 6. a
Miha Žnuderl, 6. a

Moja muca ima okroglo glavo, ostre zobe in dve špičasti ušesi. Telo je pokrito z dlako. Ima štiri tačke s kremplji. Moja muca je zelo spretna pri hoji na višini, pomaga si z repom. Živi zunaj. Lovi miši. Nahranim jo tudi jaz. Muco rabim zato, da mi dela družbo in da lovi miši. Njene posebnosti so predenje, plezanje in da lovi miši.

Neo Kocbek

Moja muca Tiki ima na glavi smrček, ušesa in oči. Mačja glava je okrogla. Njene tačke so bele. Ima jih štiri. Muca se prehranjuje z briketi in s klobasami. Njeno telo prekriva bela in črna dlaka. Živijo v Sloveniji in po vseh drugih državah. Muce potrebujemo za igro, cartanje in za domačega ljubljénčka. Muce pijejo vodo in mleko.

Kaja Gorela

Moja muca ima okroglo glavo in podolgovato telo. Ima kratke tačke in telo pokrito z dlako. Živi v hiški, ki smo jo naredili iz lesa. Hrani se z mačjo hrano, večkrat pa ulovi miš. Vsako leto ima štiri ali pet mladičev. Ob rojstvu so mladiči slepi. Muce se rade igrajo in cartajo. Zelo dobro slišijo, vidijo in vohajo.

Žan Škrlec Demšar

Moj pes Piki ima podolgovato glavo. Telo mu prekriva mehko topla črna dlaka. Ima štiri noge. Psi zelo radi hodijo in tudi tečejo. Živijo zunaj in na dvorišču. Hrani se z briketi in priboljški. Ima tudi svojo kletko, kjer ima posteljo ter vodo in hrano. Zelo rad skače.

Laura Švarc

Luna je moja psička. Ima štiri tačke in podolgovato glavo. Hrani se z briketi. Njeni posebnosti sta, da rada voha rože in lovi miši. Je pasme labradorec.

Evelin Matko

Moja mačka je Ginger. Je britanska mačka. Ne carta se rad. Njegovo telo je zelo puhasto in ima rad hrano. To je njegova najljubša hrana. Ko leži, je dolg 40 cm. Tačke ima dolge 14 cm in rep dolg 26 cm. Njegovi brki so dolgi 8 cm.

Eva Ristić

Pikica je moja muca. Je bele barve in ima nekaj črnih lis. Rada lovi miši in ptičke, včasih pa nam kaj prinese tudi pred hišo. Rada se potepa. Ko se hoče pocartati, se uleže na hrbet in že prede. Je super muca.

Marsel Špindler

Muca Miška živi v hiši in zunaj. Hrani se z briketi in s hrano iz konzerve. Stara je eno leto. Posebna je, ker ima dve barvi dlake – rjavo in črno. Zelo rada lovi miške. V dnevni sobi ima praskalnik in posteljico, na kateri rada spi.

Gal Stermecki

ŠOLA

Jaz grem v šolo se učit,
kaj prebrat in se naučit.
Morda imel bom denar,
a nič hudega, tudi če ne bom sekretar.

Slovenščina, matematika,
naravoslovje in tehnika.
Družba, glasba, nemščina in
angleščina.

V šolo pridem,
se učim.
Domov pridem,
ko vse v šoli naredim.

Slovenščina, matematika,
naravoslovje in tehnika.
Družba, glasba, nemščina
in angleščina.

Elmedin Gorančić, 4. a

Ela Lenart, 5. a

PSIČEK JE IZGUBLJEN

Popoldan sem odšel na sprehod. Srečal sem psička. Bil je žalosten. Odpeljal sem ga domov, ga pocartal in mu dal hrano. Ker je bil izgubljen, sem ga obdržal. Dal sem mu ime Piki.

Nejc Lihtenvalner, 2. b

NAŠLA SEM PSIČKA

Bila sem v knjižnici. Ko sem prišla iz knjižnice, sem še šla v gozd. Pogledat sem šla, če je kaj kostanjev. Ko sem prišla iz gozda, sem videla škatlo in jo odnesla domov. Doma pa jo je mama pregledala in našla psička. Ime sem mu dala Mali. Nato smo srečno živeli do konca svojih dni.

Elin Tiara Rodeš, 2. b

UČENCI 3. C RAZREDA SMO OPISOVALI SVOJE SOBE

Moja soba ima rumene in zelene stene. Ob oknu stoji pisalna miza. Poleg mize je bela omara. Ob vratih stoji nadstropna postelja. Pod posteljo so police z igračami in knjigami. Na tleh je preproga. Na preprogi je pisana skrinja z igračami. Na stropu imam luč, ki spreminja barve.

Adam Breznik

Moja družina živi v hiši in moja soba je v prvem nadstropju. Soba je kvadratne oblike. Ima eno okno. Pod oknom je pisalna miza. Zraven mize sta dve postelji, na levo in desno. Soba je oranžne barve. Nad vsako posteljo sta dve polici, na katerih so slike. Omare so za posteljama na levi in desni strani. Vrata so na desni strani omare. Zraven vrat je knjižna polica. Tla so izdelana iz laminata. Postelji sta pokriti z oranžnima odejama. Na postelji so plišaste igrače.

Tjaša Grabar

V sobi imam plišastega medveda, belo omaro, dve postelji, modro in zeleno steno. V sobi imam veliko igrač.

Nik Dajčman

Živim v dvosobnem stanovanju. Moja soba je pravokotne oblike. Pisalna miza stoji desno od vrat in je bele barve z roza predalom. Sredi sobe je roza preproga. Omara je bele barve. Stene sobe so vijolične. Imam dvonadstropno posteljo. Na zgornji postelji počivajo moje igrače.

Kim Vogrin

Na desni strani imam posteljo, omaro in omaro za igrače. Postelja je v obliki ferarija. Stena je bele barve. Na desni strani imam tri zaboje za igrače in pisalno mizo. Na mizi imam barvice in velik globus. Na steni imam otroški zemljevid živali. Na mizi imam še koledar in urnik. Da pa boš vedel, kje je moja soba, na vratih piše Maj.

Maj Pšajd

Živim v bloku, v tretjem nadstropju. Živim v trosobnem stanovanju. Sobo si delim z bratcem. Nasproti vrat sta okni. Med oknoma stoji ozka omarica, na kateri imam slike. Okni zakrivajo zavese, na katerih je medvedek Pu. Levo od okna stoji pisalna miza. Zraven mize je postelja. Postelja je visoka, na njo se povzpnem po lestvi. Pod posteljo je majhna miza. Zraven postelje je visoka knjižna omara. Zraven nje je velika kotna omara, v kateri imam oblačila. Desno od vrat so omare z igračami. Med omaro in oknom je bratčeva postelja, ki je nižja od moje. Ob moji postelji je stena roza barve, ob Tinetovi postelji pa je stena rumena.

Maša Steiner

Živim v prvem nadstropju. Soba je pravokotne oblike. V sobi je položen parket. Stene so bele barve, ob levi steni je omara. Omara je na straneh svetlo rjave barve. Ob omari sta dve pisalni mizi, ki sta pravokotne oblike s sivimi ročaji. V sobi sta dve okni. Ob desnem oknu je dvonadstropna postelja rjave barve. Ob njej pa je še postelja temno rjave barve.

Tian Bezgovšek

Stene moje sobe so pobarvane rumeno in rjavo, strop je bel. Pohištvo je zelene in bele barve. Soba ima eno veliko okno. Na stenah so slike in otroški atlas sveta. V sobi je radiator. Na tleh sta dve okrogli zeleni preprogi in tudi zaboji z igračami. Pri postelji je nočna omarica in velik medo. V kotu stoji stojalo s kitaro. Na polici imam knjige.

Filip Pšajd

Moja soba je pravokotne oblike. Je zelo majhna. Dolga je tri metre, široka pa meter in pol. Stene in strop so modre barve. Tla so prekrita s svetlim parketom. Na stropu je velika luč. V sobi imam posteljo, omaro in mizo. Pod oknom je radiator. Soba ima veliko strešno okno. Desno od vrat stoji postelja. Levo od vrat stoji omara. V sobi imam tudi knjižni regal s knjigami.

Anže Škof

Moja soba je desno od kuhinje z jedilnico. Je majhna, pa vendar dovolj prostorna, da lahko v njej spim, se igram, opravljam domačo nalogo in se učim. Posteljo imam naravnost. Zraven postelje na levo imam pisalno mizo. Nad pisalno mizo imam poličnik z elementom. Desno od postelje imam omaro z oblačili. Poleg omare imam zaboj z igračami. Nad posteljo imam police s knjigami. Nasproti pisalne mize imam veliko okno, da je moja soba dovolj svetla in dobro prezračena. Pri vhodu v sobo imam omarico s televizorjem.

Lucija Pesek

Ko prideš v sobo, je v desnem kotu rdeče-siva metla. Naravnost je dvonadstropna postelja rjave barve. Na desni strani so rjave omare. Pred omarami je na tleh preproga z avtocesto. Pred preprogo je miza rjave barve. Desno od preproge sta pisalni mizi rjave barve in tudi rjava omara. Levo od preproge je postelja rjave barve, poleg postelje je omara rjavo-bele barve. Levo od omare sta okni. Spredaj so vrata za balkon.

Lucija Berger

Moja soba ima bele stene in eno roza steno. Na levi strani imam okno, pod oknom imam pisalno mizo. Zraven mize imam polico s spominki in knjigami. Na desni strani imam posteljo in zaboj za igrače. Poleg pisalne mize na desni strani imam omaro, Barbi hišo in lego kocke. Moja soba je v drugem nadstropju v hiši.

Nika Ivec

Moja soba je pravokotne oblike. Na krajši steni je okno. Na desni steni so vrata. Zidovi so bele barve. V sobi imam dve postelji. Moja postelja je nadstropna, spodaj je omara. Po tleh so puzle. Ob oknu je lesena omara s knjigami.

Jakob Zelenko

Moja soba je majhna. Z bratom imava skupaj dvonadstropno posteljo, računalnik, omaro z mizo in potrebščinami.

Martin Fras

Moja soba je pravokotne oblike. Ima belo steno. Ob oknu je miza. Pri postelji je omara. Postelja leži v levem kotu. Nad posteljo je polica. Na njej so knjige, igrače, budilka, robčki. Na mizi so barvice, roža in svetilka. V desnem kotu so lego kocke.

Zala Ana Puklavec

V sobi imam posteljo, omaro, igrače, slike in veliko drugih stvari. Moja soba je pravokotne oblike in je bela.

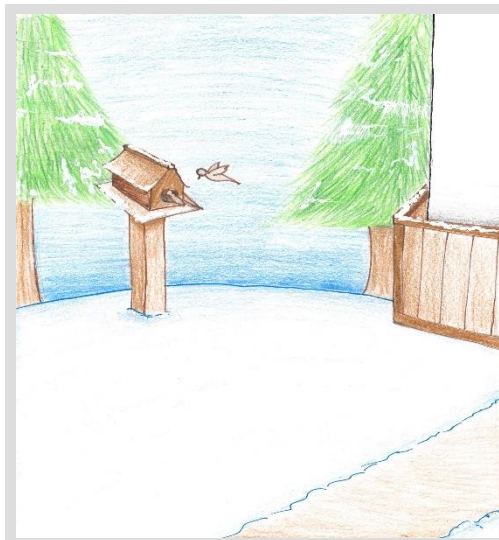
Florijan Mallakaj

Ko vstopiš skozi vrata moje sobe, je na desni strani moja postelja, ob kateri stoji nočna omarica. Nasproti moje postelje je okno. Desno od okna stoji pisalna miza, zraven je stol. Levo od okna se nahaja omara. Stene v moji sobi so svetlo rjave. Na stropu visi okrogla luč. Moja soba se nahaja v prvem nadstropju hiše.

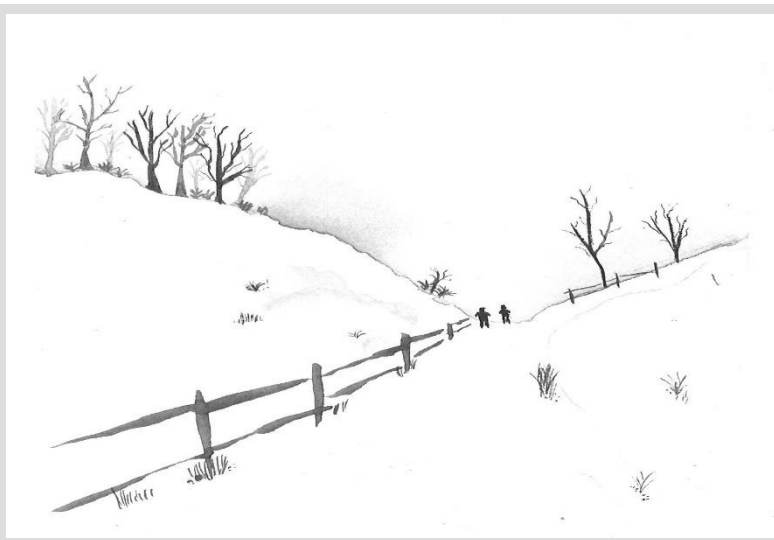
Jana Videčnik

Ko vstopiš skozi vrata v mojo sobo, je na levi strani mala omara, nad njo je televizija. Naravnost je postelja. Desno od postelje stoji pisalna miza. Med mizo in posteljo je nočna omarica. Na tleh je preproga bele barve. Levo od preproge je velika omara. Desno od omare je okno, levo pa so vrata. Stene so zeleno-bele barve.

Alex Milinčić

Tamara Babič, 9. a

Eva Ožinger, 9. b

Moja soba je pravokotne oblike. V njej imam posteljo, omaro, poličnik in pisalno mizo. Posteljo imam ob steni. Stene so pobarvane roza. Imam veliko plišastih igrač. Z njimi spim vsako noč. Na pisalni mizi imam roza radio. Na steni pri vzglavniku imam leseno štokljo. Svojo sobo imam zelo rada.

Aida Eva Perko

Moja soba je pravokotna. Spredaj je okno in zadaj so vrata. Na sredini leži preproga različnih barv. Stene so zelene. Nad zeleno je rumena črta. Naravnost od vrat je omara. Levo od omare je moja postelja. Omara in postelja sta bele in rjave barve. Za posteljo so štirje zaboji za igrače. Imam tudi pisalno mizo. Sobo si delim s svojim bratcem Žanom.

Hana Murko

ZAKLAD, V KATEREM JE LJUBEZEN, IN PIŠČANČEK PIKI

Nekoč je živel piščanček Piki. Imel je zelo lepo perje. Nekega dne se je Piki začel spraševati, kje je ta zaklad, v katerem je ljubezen. Piki je odšel do babice koklje in jo vprašal: »Babica koklja, kje je doma zaklad, v katerem domuje ljubezen?« »KO KO KOO, to pa ne vem!« je odgovorila babica koklja. In Piki je odšel k dedku petelinu. »KI KI RI KI KI,« je zakikirikal dedek petelin, »kaj te je prineslo sem?« »Pozdravljen, dedek petelin,« je pozdravil Piki in vprašal: »A ti veš, kje je doma zaklad, v katerem domuje ljubezen?« »KI KI RI KI KI, to pa ne vem,« je zakikirikal dedek petelin in rekel: »Pojdi do tete koklje, ona ti bo zagotovo povedala.« In Piki je odšel k teti koklji. »KO KO KO KO, pozdravljen Piki. Zakaj si prišel sem?« je zanimalo teta kokljo. »Pozdravljena, teta koklja,« je pozdravil Piki in rekel: »Veš, zanima me, kje je doma zaklad, v katerem je ljubezen?« »KO KO KO KO, to pa ne vem,« je odgovorila teta koklja in nadaljevala: »Vprašaj mamo kokljo, ona je zelo bistra kokoška in vedno ve, kaj je prav in kaj ne.« In tako je Piki odšel do mame koklje. Ko je prišel do nje, jo je vprašal: »Kje je doma zaklad, v katerem domuje ljubezen?« Mama koklja mu je odgovorila tako: »ZAKLAD, V KATEREM DOMUJE LJUBEZEN, JE DOMA TAM, KJER JE PRIJAZNOST, LJUBEZEN, PRIJATELSTVO, SOLIDARNOST IN MEDSEBOJNA POMOČ.« Zdaj je Piki vedel, kje je ta zaklad.

Aurora Lorber, 4. b

KAJ SE ZGODI, KO OŽIVI ČISTO OBIČAJEN PREDMET IN POSTANE ČUDEŽEN?

PA DAJMO SESAJMO

Na koncu lenarške ulice je živel gospod Tone. Popravljal je različne aparate. Nekega večera ga je poklicala soseda Ariana, če bi lahko na hitro pregledal njen najljubši sesalec. Z lahkoto, je dejal. Popravil je tipko za vklop in izklop. Gospa Ariana se mu je zahvalila za pomoč in odhitela domov. Drugo jutro se je lotila hišnih opravil. V roke je vzela rdeč sesalec in pričela sesati kot vedno. Rdeči sesalec pa od popravila ni bil več tisti priden, vodljiv in ubogljiv sesalec. Ob vsakem trku si je zaželel pogoltniti kakšno igračo. In glej ti to! Ariana je nehote zadela ob omaro s plišastimi igračkami. Cev se je obrnila navzgor in tri plišaste igrače so bile njegove. Ariana je sesala dalje do mize, kjer je ponovno zadela v nogo mize. Rdeči sesalec je spet obrnil cev in z mize posesal sestavljanko. Tedaj se je Ariana zavzela, da sesalec ne deluje tako, kot je nekaj dni prej. Dvignila ga je in odhitela do Toneta. Razložila mu je, kaj se dogaja. Tone je ponovno preveril tipke. Ojej! Groza! Kaj je to? Tukaj ne vidim več pomoči. Strah me je, kaj se še lahko zgodi! Jaz bi se raje poslovil od njega. Ariana je vsa žalostna odnesla rdeči sesalec domov. Odložila ga v škatlo, ga lepo zavila in pospravila v omaro na podstrešju. Čez nekaj let, ko ni bil več v vsakodnevni uporabi, pa je spet prišel čisto normalno sesati.

Živa Žižek, 4. c

TI POTROŠNA VREČKA

Nekoč je bila vrečka, ki je nakupovala več, kot je potrebovala. Hodila je od trgovine do trgovine. Kupila je vse, kar je videla na trgovskih policah. Bila je že tako polna, da so stvari gledale iz vrečke. Odpravila se je v drugo trgovino in še nakupovala. Ko je šla v naslednjo trgovino, se je raztrgala. Vse, kar je nakupila, je padlo po tleh in se razletelo.

Laura Čučko Kerman, 4. c

TI TEVE OBSEDEN!

Nekoč je živel televizor. Vedno, ko so ga prižgali, je zaaaaazeeeeehaaaaal in rekel: »Dan za grozljivke!« »Ne, danes pa ne!« so rekli. »Ja, pa ja!« »Ne, pa ne!« »Ja!« »Ne!« »Ja!« »Ne!« »Ne!« »Ja, rekli ste ja, ha ha!« In nekega dne je zaradi obsedenosti v televizorju naredilo ZT, ZT, ZT, ZT, PUF! In televizor je bil pokvarjen. Zaradi tega je moral k serviserju Mihi. Popravlil ga je in dali so ga družini brez wifi-ja. Tam ni mogel gledati programa Petek 13., kjer so predvajali vse grozljivke. Ojoj!

Jakob Duraković, 4. c

TA VRATA TEČNA

Nekoč so živela čudežna vrata. Ampak to niso bila navadna vrata. Ta vrata so lahko letela in govorila. Nekega dne so vrata odletela ven iz hiše raziskovat Lenart. Vrata so bila tečna, ker so preveč govorila. Težila so vsem ljudem. Govorila so, govorila in še kar naprej govorila. Na koncu so letela mimo vojakov in ker so bila res tako tečna, so jih dali v zapor. A vrata so v zaporu govorila še naprej.

Lukas Kaučič, 4. c

Ajda Perko, 5. b

ČAROBNE ŠKARJE

Nekoč so bile ene škarje. Te škarje so bile dragocene. Nihče v mestu ni imel dovolj denarja, da bi jih lahko kupil. Škarje so bile čarobne, rezale in rezale so, in sicer to, kar si hotel. Nekoč se je v mesto preselila hudobna čarovnica. Imela je dovolj denarja, da si je lahko privoščila čarobne škarje. Ko je dobila škarje, je na zadnji strani škatle pisalo, česa so zmožne: *Zmožne so: prerezati, kar želiš, in vsak dan ti uresničijo samo eno željo.* Prvi dan si je čarovnica zaželela, naj ji narežejo klobaso. Drugi dan je rekla, naj potrgajo rože. Tretji dan je rekla, naj porežejo vsa drevesa v mestu. A škarje tega niso hotele narediti, ker so delale samo prijazne usluge. Ampak čarovnica je še vedno imela to željo. Škarje so le začele rezati drevesa, a bile so užaljene. Bil je četrti dan in čarovnica jim je rekla, da si želi uničiti vse travnike. Škarje so namesto travnikov urezale njo. Čarovnica se je ustrašila in zbežala. Nihče ne ve kam.

Maj Kirsanov, 4. c

TI SESALEC POŽREŠNI

Nekoč je živel sesalec, ki je posesal vse, kar je bilo na tleh. Sesalec je bil tako požrešen, da je posesal vse, od malih pa do velikih stvari. Ker je bil že zelo poln, mu je počil zbiralnik smeti. Še vedno ni imel dovolj. Sesal in sesal je tako, da so mu stvari padale ven. Ko je sesal v zgornjem nadstropju, je zaradi nepredvidnosti padel po stopnicah in to zato, ker je bila na hodniku nogavica, ki jo je želel posesati. Nato ga je bolelo, da več ni mogel sesati. Na koncu se je naučil, da ni pametno ravno vse posesati.

Jan Stermecki, 4. c

ČUDEŽNI MIKROFON

Nekoč je živel deklica Teja, ki ni imela posluha. Imela je roza mikrofona, ki je bil poseben. Imel je tri tipke. Ko je Teja zapela nanj, je imela prečudovit glas. Nekega dne je mikrofona pozabila v šoli. Mikrofona je ponoči zapel in vse igrače so oživele. Naslednji dan, ko je Teja prišla v šolo, je mikrofona hitro pospravila v torbo. Ravno ta dan je na šoli potekalo pevsko tekmovanje. Teja se je želela udeležiti tekmovanja, a jo je bilo strah. Spomnila se je na mikrofona. Vzela ga je iz torbe in se odpravila na tekmovanje. Na vrsti je bila zadnja. Ko je zapela, so vsi otrpnili, pela je tako lepo in milo. Zelo je bila ponosna nase. Prav tako je bil nanjo ponosen mikrofona. Ali sem že povedala, da je ta mikrofona postal najbolj priljubljena igrača na vsem širnem svetu?

Eva Krajnc, 4. c

ŠKARJE REZALKE

Nekoč, predavnimi,avnimi časi so živele škarje. Bile so majhne, zvite in poredne. Ko v naravi več niso našle materiala, so šle še do bližnjega mesta in hodile skozi odprta okna. Porezale so vse, kar so lahko dosegle. Ljudje so bili zelo jezni. Ker so škarje preveč rezale, niso bile več ostre. Zato so jokale. Mimo njih je pripeljal brusilec škarij in jih vprašal, kaj jim je. Škarje so odgovorile, da niso več ostre. »Naj vam bo, da vas naostrim, samo upam, da ne boste več nagajale!« Škarje so bile vesele in od takrat naprej so rezale samo to, kar je bilo potrebno.

Jernej Trošt, 4. c

ZGODBA O VZGLAVNIKU BREZ PREVLEKE

Nekoč je živel vzglavnik, a ta vzglavnik je bil drugačen. Ni imel prevleke, zato mu je bilo mrzlo. Nekega dne se je odločil, da si bo oblekel vse prevleke, ki jih bo našel. In tako se je odpravil od hiše do hiše. Dobil je eno, dve, štiri, sedem, osem prevlek. In kmalu je imel že več kot 20 prevlek. Vsi ljudje so mu govorili: »Preveč prevlek imaš, na koncu ti bo postalo vroče!« Ampak vzglavnik je odgovoril: »Ne, ne, ne! Še kar mi je mrzlo, še več jih rabim, še več!« A počasi se je začel potiti. In tako mu je postalo vroče! Začel je kričati in se zvijati po tleh. Ljudje so mu pomagali in ga slačili, dokler ni imel samo ene prevleke. Ljudje so ga vprašali: »A si se zdaj kaj naučil?« »Ja,« je odgovoril. Od zdaj naprej je vzglavnik nosil samo eno prevleko.

Nur Jazbec Asal, 4. c

MALA VREČKA

Nekoč je bila ena mala vrečka. Hodila je po trgovinah in pojedla vse, kar je bilo na policah. Odšla je iz trgovine in ko je prišla na zrak, je ugotovila, da je pretežka. Rekla je: »O ne, preveč sem si dala v vrečko, kaj če se bom strgala! Ampak še vedno nisem polna.« Šla je od hiše do hiše in ljudje so dajali še več stvari vanjo. A kmalu je ugotovila, je dovolj tisto, kar resnično potrebuje.

Gal Vajngerl, 4. c

POREDNE ŠKARJE

Nekoč so oživele črne škarje. To so bile poredne škarje, ki so rezale vse, kar jim je prišlo pod rezilo. Hodile so po stanovanjih. Tam so rezale posteljnino, zavese, časopise in knjige. Nato pa so črne škarje po pomoti vrezale v kamen in se poškodovale. Naučile so se, da ni vredno rezati vse, kar jim pride pod rezilo, ker njihova rezila kmalu ne bodo več rezala in jih bodo vrgli v koš. Zdaj vedo, da morajo rezati le tisto, kar je potrebno, ker drugače ne bodo več obstajale.

Jan Vajngerl, 4. c

TEJINA POŠKODBA

Nekega dne se je Teja odločila, da gre kolesarit, a je hitro izgubila ravnotežje. Mimo je prišel Jakob. Tejo je vprašal, če je v redu. Teja mu je povedala, da ima odrgnjeni obe kolena. Jakob je pobral njeno kolo in jo pospremil do doma. Doma se je Teja Jakobu zahvalila za pomoč in mu na lice pritislila poljubček.

Eva Krajnc, 4. c

KAKO JE JEŽEK JOŽEK SPOZNAL NAJBOLJŠEGA PRIJATELJA

Nekoč je živel ježek po imenu Jožek. Ko je ježek Jožek zjutraj še sladko spal, ga je zbudila mama in mu povedala, da je danes njegov prvi šolski dan. Jožek bi še rad malo spal, mama pa je rekla, da so za zajtrk hruške in se je zbudil. Po zajtrku je mama peljala Jožka v šolo. Jožek je neprestano spraševal, kako daleč še je. Mama pa je odgovarjala, da še 10 minut vožnje. Po desetih minutah sta prispela v šolo. Jožek je bil najprej vesel, ko pa je prišel v učilnico, pa je bil žalosten, saj so mu se vsi sošolci smejali zaradi njegovega imena. Samo en fant se mu ni smejal, to je bil zajček Tomi. Tomi je stopil do njega in ga potolažil. Jožek je rekel hvala in ga vprašal, če bosta prijatelja. Tomi je rekel, da bosta. In tako je Jožek dobil prijatelja.

Gaj Roškar, 5. a

NAŠ ŽIVALSKI VRT

Pred enim letom smo se hecali, da bomo pri mami imeli živalski vrt, zdaj pa ga res skoraj imamo. Najprej vam bom predstavil svojo kunčico Nežo. Stara je dva meseca. Je rjave barve z malo črne in belo pikico na nosku, ima rjave oči. Zelo rada se carta in me liže po vratu in zapestju. Imam jo v svoji sobi v veliki kletki. Sestrica Eva, ki hodi v 1. razred, ima že pol leta tudi svojo kunčico, ki ji je ime Lola. Je bele barve z modrimi očmi. Je večja in bolj divja od moje Neže. Moj bratec Jure ima zatega hrčka, ki mu je ime Cartek. Če nimaš čistih rok, je velika verjetnost, da te ugrizne. Večino dneva prespi. Vsi skupaj pa imamo še akvarij in psa. V akvariju živijo ribice neonke, čistilci, kozice in nekaj polžev. Pes Amoks z nami živi že dve leti. Je havanski bišon, je bele barve z rjavimi očmi. Vse živali imam zelo rad, najraje pa mojo Nežo.

Jernej Trošt, 4. c

TO LETO SEM RAZISKOVAL POMEN VRTNIC. PREDEN JIH PODARITE, JE DOBRO VEDETI ...

Rdeča vrtnica velja za simbol lepote, ljubezni, spoštovanja in poguma. Zelo temno rdeča vrtnica izraža »neizmerno lepoto«. Bele vrtnice imajo več pomenov: »si nebeška«, čaščenje in ponižnost, nedolžnost in čistost, »vreden sem te« ter skrivnostnost in molčečnost. Veneče bele vrtnice imajo dva pomena: minljivo lepoto in »ne napraviš vtisa«. Šopek rdečih in belih vrtnic predstavlja slog. Enak pomen imajo bele vrtnice z rdečimi robovi. Rumene vrtnice običajno pomenijo radost in zadovoljstvo, lahko pa izražajo tudi »spomni se name«. Šopek rdečih in rumenih vrtnic simbolizira vesela in družabna čustva. Rožnate vrtnice v grobem simbolizirajo milino in nežnost. Globlje sporočilo imajo temnejši in svetlejši odtenki. Temno rožnate simbolizirajo hvaležnost in spoštovanje, svetlo rožnata barva pomeni občudovanje in sočutje. Blede barve predstavljajo družabnost in prijateljstvo. Oranžne vrtnice izražajo navdušenje in hrepenenje. Ena sama vrtnica

simbolizira preprostost. Rdeči popki pomenijo »čista in ljubka«, beli popki predstavljajo deklišstvo oziroma »premlada za ljubezen«. Šopek iz vrtnic, ki imajo cvetove še v popkih, simbolizira lepoto, mladost in nedolžno srce. Lahko izraža tudi »si mlada in lepa«. Vrtnica v polnem razcvetu izraža »ljubim te« ali »še vedno te ljubim«. Šopek polno cvetočih vrtnic predstavlja hvaležnost. Polno odprti cvet nad dvema popkoma simbolizira skrivnostnost. Listje v splošnem predstavlja upanje. Ne glede na vse pomene vrtnice vedno sporočajo, da je pošiljatelj romantičen človek, ki želi povedati nekaj posebnega.

Marcel Čučko Grajner, 8.b

LEGO STOJALO ZA ŠOLSKE POTREBŠČINE

Iz svojih lego kock, ki jih ne uporabljate več, lahko naredite stojalo za šolske potrebščine. Moje stojalo je dolgo 25 cm in široko 22 cm. Ima velik kvadratni okvir za barvice ter dva manjša za škarje in lepilo. Naredil sem tudi pravokotni okvir za geotrikotnik, belilo in šilček. Tudi vi si ga lahko naredite po svoji domišljiji.

Elmedin Gorančić, 4. a

ŽIVLJENJE NEKOČ IN DANES

Z učenci šestega a razreda smo se ob književnem besedilu Franceta Bevka – Pastirci – pogovarjali in razmišljali o življenju nekoč in danes. Kako so preživljali čas naši dedki in babice, naši starši ... Tako so učenci ubesedili svoje misli v krajše sestavke. Naj vas s svojim razmišljanjem objamejo in popeljejo v čas spominov ...

Nadja Ferk Rodeš

Moja babica in dedek sta živela na podeželju. Niso imeli takšnega otroštva kot mi. Takrat ni bilo toliko igráč, ni bilo telefonov in ne televizije. Imeli so radio. Otroci so pomagali pri opravilih, velikokrat pa so se družili, ko so pasli živino. V šolo so hodili peš. Ko so bili v srednji šoli, je bilo že drugače. Babica je imela samo eno punčko iz cunj, s katero se je lahko igrala. Tudi hrana ni bila takšna kot danes, jedli so bolj preproste jedi, tudi sladkarije so bile le kdaj pa kdaj. Imeli so malo oblek, ene čevlje za zimo in ene za poleti. Moji starši so že imeli bolj brezskrbno otroštvo. Bilo je dovolj hrane, oblačil, tudi tehnika je napredovala. Naše otroštvo se očitno ne more primerjati s starimi časi. Velikokrat se tega ne zavedamo in ne znamo ceniti tega, kar nam je dano. Zdi se nam, da v njihovih časih ne bi preživeli.

Nuša Škrlec Demšar, 6. a

Babi se je rodila v družini, kjer je bilo sedem otrok. Hiša, v kateri so stanovali, je bila skromna. Brez kopalnice in stranišča, brez pitne vode. Stranišče je bilo zunaj pri hlevu, po pitno vodo pa so hodili k bližnjemu vodnjaku. V hiši so imeli veliko krušno peč, ki je segala v drugo sobo, kjer so se otroci gregli. Na tleh ni bilo parketa ali keramike, bile so le lesene deske. Prav tako je bilo pri dediju, on se je rodil v Halozah, kjer so bili štirje otroci in delo pri njih je bilo težje zaradi bregov. V šolo je hodil peš, vsak dan 8 km. Vso hrano so si pridelali sami, pri tem pa so morali pomagati vsi otroci. Za igro in druženje je ostalo zelo malo časa. Druženje je bilo predvsem na poti v šolo in iz šole, kjer so počeli razne vragolije z drugimi otroki na vasi. Drugače pa so se zbirali ob ličkanju koruze, trgatvi, vaških veselicah, na katerih je moj dedi tudi raztegnil svojo harmoniko, saj je imel svoj ansambel. Stara starša sta si zgradila svojo hišo, ki ima vse to, kar babi in dedi nista imela. V njej sta zrasla moja mama in teta. Moji mami je bilo otroštvo lažje, saj se je v šolo vozila z avtobusom in veliko časa je lahko preživela s svojimi prijatelji. Čeprav sta jima dedi in babi nudila več, kot sta kadarkoli imela sama, sta ju naučila, da je treba drug drugemu pomagati. Še naprej so si veliko stvari pridelovali sami na naši parceli, saj so bili tega navajeni. Moja mama še ni imela moderne tehnologije, kot so telefoni in računalniki, to je dobila šele v srednji šoli. Kot otrok je imela malo igrac, saj sta dedi in babi vse svoje prihranke vlagala v hišo. Če primerjam življenje babice in dedija z življenjem svojih staršev, se njihovo življenje zelo razlikuje. Če pa pomislim, kako dobro in ugodno živim jaz s svojim bratom, sem družini lahko hvaležna. Tudi naju starša uči, da si je potrebno pomagati. Kadar je le mogoče, pomagam pri vseh opravilih – pri gospodinjskih in tudi zunaj, saj imamo velik vrt, njivo in sadovnjak. Prednosti otroštva nekoč so bile, da so bili otroci skupaj pri delu in pri igri. Če razmislim, kakšne so prednosti otroštva danes, jih ni veliko, razen tehnologije, kot so telefoni in računalniki. S pomočjo tehnologije se bolj znajdemo, kaj novega preberemo in se na ta način učimo. Slabše pa je, da se manj družimo.

Evelina Lavrenčič, 6. a

Ko je moja babica videla novo krožišče z mlinom, se je spomnila, da je kot otrok poletja preživljala ob Petovarjevem mlinu. Jeseni so prosti čas preživljali na paši, pekli so si jabolka in koruzo. Zime so bile zelo mrzle, bilo je veliko snega. Večino časa so se sankali, kepali in gradili snežake. V času pomladi so na travniku čakali na kresničke in jih lovili. Dedek ni odraščal v Lenartu, ampak v Mariboru. Imel je brata in dve sestri, babica pa je odraščala sama. Poletja so preživljali na kolesu, ki so si ga izmenjevali. Kopali so se v Dravi in kasneje na Mariborskem otoku. Oba sta dolge zimske večere preživljala ob kartanju, knjigah in igrah. Ni bilo telefonov, računalnikov, televizije ... Otroci so se veliko več družili.

Saša Vukovič, 6. a

Nekoč sta se moja babica in ata kopala v potoku, v katerem je bilo mogoče videti rakce. Danes lahko na istem mestu opazimo fekalije. Tam ni več niti rakcev niti rib. Nekoč se je moja mama drsala po Dravi. Led je bil debel 1 meter, bilo je več snega in so se lahko kepali. Takrat niso imeli telefonov, samo eno igračko. Zdaj pa skoraj vsi imajo telefone in milijon igrac.

Rebeka Gonza, 6. a

O preživljanju otroštva sem se pogovarjala s svojo mamo. Povedala mi je, da se je imela lepo. Mama ima še tri sestre, zato ji nikoli ni bil dolgčas. Ko so bile majhne, so se skupaj igrale in pazile ena na drugo. Potem je sledilo obdobje, ko je mama hodila v šolo. Zjutraj je šla peš v šolo in kasneje tudi peš iz šole. Po kosilu je morala narediti domačo nalogo in se učiti. Pomagati je morala tudi staršem. Ker so imeli njeni starši kmetijo, je morala pomagati tudi pri kmečkih opravilih. Njena starša sta bila zmeraj zraven. Mama je tudi čistila, pospravljala in skuhala večerjo. Zelo veliko o domačih opravilih jo je naučil dedek. Ko mama ni rabila pomagati doma, se je družila s sosedo Natalijo. Pri njih so imeli koze, na katere sta pazili in se igrali v hiški. Na počitnice je hodila k sestričnima, na dopust pa niso hodili. Moja zgodba je drugačna, saj moji starši zdaj zahtevajo manj. Želijo, da poskrbim zase in za šolo, da za seboj pospravljam, potem imam prosto in se lahko družim s Tio Hano, saj se z njo še najbolje razumem.

Eva Črnčič, 6. a

Morali so pomagati pri kmečkih opravilih (delo na polju, v hlevu, pasli so živino ...). V šolo so hodili peš 4,5 km, tudi v mrazu. V šoli so imeli velike in hude kazni. Imeli so eno oblečilo za posebne priložnosti, npr. za šolo, in nekaj slabših za doma. Imeli so več časa za igro. Niso imeli igrač, zato so se igrali v gozdu. Jedli so doma pridelano hrano (meso bolj ob praznikih). Živel so bolj skromno, vendar so se bolj zabavali kot danes. Imeli so manj materialnih dobrin, bili pa so bolj svobodni. Živel so v skladu z naravo. Bili so bolj zdravi, ni bilo alergij. Otroci so bili bolj srečni, ker so se igrali z vrstniki v naravi.

Vasja Rajter Grivec, 6. a

Stari starši so mi povedali, da so se v času otroštva igrali v naravi, saj še niso poznali tehnologije, kot jo poznamo danes. Težko si predstavljamo njihovo življenje, saj smo navajeni na moderno življenje, kamor prištevamo telefone, videoigre, računalnike, moderno televizijo, prenosnike ... Povedali so mi tudi o tem, kako so uporabljali pisalne stroje. Sama imam pisalni stroj in zelo je naporno pisati nanj, ne morem si predstavljati opravljanja domače naloge na njem. Iskreno ... kar raje živim v današnjem času.

Aneja Babič, 6. a

Predstavil vam bom življenje moje babice nekoč. Moja babi je živela srečno. Pripovedovala mi je zanimive stvari. Ko je bila stara dve leti, je že odšla na morje. Zelo srečno je živela. Z mojo prababico, pradedkom in s svojo sestro je živela v bloku. Tudi ona je zganjala norčije. Otroštvo je preživljala v Lenartu. V bloku je z drugimi otroki zvonila sosedom in potem so vsi zbežali. Vedno je bila zelo vesela, takšna je tudi sedaj. Kljub temu da je ostala sama, je še zmeraj srečna. Sprejeli smo jo v naš dom. Prijetna je, prijazna in vesela. Zelo sem srečen, da jo imam.

Gašper Ivec, 6. a

Moja babica in dedek sta mi povedala, da so bili veliko v naravi, plezali so po drevesih, imeli so preproste igrače, ki so si jih izdelali sami; pištolo iz lesa, babica je igrala gunitvist. Gunitvist so si naredili iz ostankov oblečil. V šolo so hodili peš več kilometrov. Včasih se je čas podaljšal, saj so se ustavili ob potoku in se igrali. Veliko so tudi pomagali pri domačih opravilih, vendar jim to ni bilo težko. Starša sta že imela kupljene igrače, hodila sta v vrtec. Prosti čas sta preživljala s sosedi na zraku, prevladovala sta žoga in kolo. Danes imamo tudi igrače. Veliko otrok igra video igrice. Skoraj vsak otrok ima mobilni telefon, ne igramo se toliko na prostem.

Miha Žnuderl, 6. a

Nika Vezovnik, 7. c

RDEČE OČI

Pred milijoni let, ko je čarovnija še obstajala, se je rodila Felixa. Bila je čudovita, njeni lasje so bili gladki kot nebo brez oblakov. Segali so ji do kolen in še malo dlje. Bila je paša za oči. A nihče ni popoln ... vsi imamo napake, ona je imela rdeče oči. Seveda so vsi okrog nje bili normalni, a v njih skrito jih je kar tiščalo. Leta so minevala in Felixa je rasla in rasla. V srednji šoli ni bila tako sama. Vsi so mislili, da ima popolno življenje ... ampak ne. Ker je to bila čarobna dežela, je tudi ona imela moč. Obstajata črna in bela magija. Črna je slaba, bela pa dobra. Čarovnija ima svoje pogoje. Ko si star 15 let, odkriješ, če si na dobri ali slabi strani. Felixa obiskuje srednjo šolo in čez dva dni bo ugotovila, katera stran ji pripada. Njen rojstni dan je tako lahko vesel ali tragičen. Ne moreš si izbrati strani, stran te izbere sama. Dva dneva sta hitro minila. In napočilo je jutro. Felixa se zbudi, vse je normalno. Obleče se in pripravi, ko naenkrat zagleda na mizi škaflo. Počasi se ji približa, ker jo skrbi. Dotakne se je in jo odpre. Komaj je vdihnila in že je zagledala črno torto. Hotela se je prepričati, da ni resnična, saj sta njena starša bila na beli strani. Ni minila minuta in že se je spremenila v »anti« angela. Bila je drugačna, a to ni pomenilo, da ni bila prijazna. Naslednji dan v srednji šoli so se je vsi bali, zato je sklenila, da bo pobegnila. Takoj po šoli je odšla domov in se pripravila. Ko je bila pripravljena, je stopila skozi vrata in vzdihnila: »Oh, pogrešala te bom, moja draga hiša ... polna spominov.« In izginila v temni gozd. Naslednji dan so se vsi čudili, kje je Felixa. Od tistega dne naprej nihče ni več slišal nobene besede o njej. Mogoče te še zdaj kje opazuje z drevesa, kako počasi hodiš in raziskuješ.

Nuša Škrlec Demšar, 6. a

TRI PRINCESE

Nekoč so živele v veliki palači tri princese. Kralj ni vedel, kateri dati svoje premoženje, zato je dejal: Tista, ki se prva oženi, dobi prestol in vse premoženje. Kraljične so poslale vsaka svojega služabnika po kraljestvu oznanit, da iščejo moža. Tedne in tedne in tedne so hodili tja sami kmetje. To je zelo motilo starejši dve kraljični razen ene, najmlajše. In odločila se je, da vzame dvanajstega kmeta, ki pride na dvor. Končno je prišel dvanajsti kmet, ki je bil najbolj razcapan od vseh! A kraljična je držala obljubo in se poročila z njim. Drugi dve sestri sta se ji posmehovali, a za njiju se ni zmenila. Na dan poroke, ko je kraljična nadela prstan kmetu, se je spremenil v prečudovitega princa iz sosednje dežele. In srečno sta živela do konca svojih dni!

Tiana Ploj Belna, 6. b

LISICA IN ZAJEC

Dejanje, ki nima dobrega izida, boš samo enkrat naredil.

Na lepem cvetočem travniku, blizu čudovite kmetije, se srečata zajec in lačna lisica. Na kmetiji je bilo vse tiho, kot da bi vsi spali. Lisica reče zajcu: »Zajček moj dragi, mi prineseš eno rejeno kokoš s kmetije, tako ali tako ni nikogar doma.« Ubogi naiven zajec lisici ugodi in takoj steče po kokoš. Ko je zajec želel ukrasti kokoš, ga ulovi kmet in mu poreže ušesa. Zajec se vrne do lisice in ji reče: »Nisem ujel kokoši, ker me je kmet ujel in mi porezal ušesa.« Neučakana lisica pa mu odvrne: »Potem pa pojdi še enkrat.« A zajec se ni več pustil prelisičiti in ji reče: »Lisička moja draga, osel gre samo enkrat na led, boš morala ostati lačna.« Čeprav je zajec prijazen in ustrežljiv, se v drugo zviti lisici ni pustil.

Gal Zavasnik, 7. b

OSEL GRE SAMO ENKRAT NA LED

Kadar naredimo nekaj, kar ni v redu in s tem škodujemo sebi in drugim, te napake ne bomo ponovili. Ampak da boste to lažje razumeli, sem napisala to basen.

Nekje na deželi, kjer so sama polja, njive in travniki, je živel poljska miška. Ni imela staršev ali bratov, imela pa je mnogo sorodnikov. Svojo hiško je pripravljala ravno na obisk sorodnikov - navadnih miši. Na mizo je zložila najboljšo ajdo, pšenico, proso in celo koruzo. Ko pa so prišli sorodniki, so se zmrdovali nad hrano: »To ni užitno! Kje je prava hrana?« To je miško razjezilo, zato je vprašala: »Kaj pa je za vas prava hrana?« Vse miši so v en glas rekle: »Sir!« Nato so ji začele pripovedovati o siru. Miški so se kar pocedile sline. Zato se je naslednji dan odločila, da bo šla na najbližjo kmetijo po malo sira. Že na pragu hiše je zagledala košček sira. Takoj je stekla tja in ga celega pojedla. A že naslednji trenutek je obžalovala. Znašla se je v mišji pasti. Past ji je stiskala rep. Miška je zacvilila, a tudi to je obžalovala, saj je zaslišala dolge korake. Poskušala je izvleči svoj rep. Verjetno je enkrat premočno potegnila, saj jo je odneslo iz pasti. Ampak njen rep je bil še vedno ujet v pasti. Miška si je očitala: »Ti neumnica ti! Zaradi sira ne bom nikoli več imela repa.« Miška je žalostna odšla domov. Počasi se je navadila, da nima repa, ampak vedno, ko ji je kdo začel pripovedovati o kakšni »boljši« hrani, je miška samo odvrnila: »Za ajdo in pšenico že ne rabiš plačati z repom.« Če jo je kdo povabil, da bi šla na kmetijo, je vedno raje ostala doma. Četudi je miška izgubila rep in ni mogla jesti nič drugega kot žita, jo je izučilo, saj naslednjič morda ne bi izgubila samo repa, ampak tudi življenje.

Lucija Vinter, 7.b

DRAMILO (V. VODNIK) – INTERPRETACIJE 8. A RAZREDA

BUDNICA

Glej, stvarnica vse ti ponudi,
iz rok ti prejemati ne mudi!
Lenega čaka strgan rokav,
palca beraška, prazen bokal.

Glej, stvarnica vse ti ponudi,
iz rok prejemati ne mudi!
Lenega čaka strgan rokav,
palica beraška, prazen bokal.

Glej, stvarnica vse ti ponudi,
iz rok ji prejemati ne mudi,
lenega čaka strgan rokav,
palca beraška, prazen bokal.

Čeprav smo majhni,
imamo bogato zemljo,
jo moramo obdelovati,
in nikoli ne zaspiti.

Kakšen bil bi svet,
kakšen naš planet,
če bi cele dneve ležali,
pili in se smejali.

Čeprav majhni smo,
dano nam je vse,
zato se vedimo tako,
končno samozavestno.

Zato bodimo marljivi
in ne tako fini
gospodje v tujini.

Kadar pa hrane ne bi več imeli,
ne bi več veselo si peli.
Zato delaj zdaj,
delaj čez leto,
delaj iz dneva v dan.

Zato zavijaj rokave,
pljuni v roke
in izkoristi
veliko danost narave.

Imamo več pameti,
zato lahko prevzamemo vajeti,
da zavladamo Sloveniji
in pokažemo, da smo geniji.

Če boš len,
nikar se ne jezi,
če te bodo klošar klicali,
se iz tebe norčevali
in vate kamenje metali.

Zime lepe, poletja vroča,
narava bogata,
marljivi ljudje,
prijazni sosede, zdrava zemlja.

Maj Rusjan, 8. a

Klara Sedonja, 8. a

Živa Jemenšek, 8. a

MOJA DOMOVINA

Draga moja domovina,
moj narod,
ali bo kdaj utihnil naš jok?

Bomo bratje in sestre skupaj stopili
in nekaj dobrega naredili?

Ozrimo se naokrog,
kaj zemlja naša nam podarja.
Zaklade gorate krog in krog,
zeleno globino morja
in širino ravnin in polja.

Saj smo čvrsti mi junaki
in ostalim nismo enaki.
Za naše sinove in hčere se borimo,
da našo zemljo skupaj ohranimo.

Klara Škof, 8. a

LEPOTE SLOVENIJE

Lepa si naša Slovenija,
lepa kot z neba,
ki širi veje do srca.

Si kot roža na pomladni dan,
ki cveti le v tistih ljudeh,
kateri so pridni in marljivi.

Le zavedati se moramo,
da domovina vse nam ponudi,
če se človek le potruji
in če pozitivno misli.

Rok Babič, 8. a

STOPIMO SKUPAJ

Dragi sošolci, dragi prijatelji,
zberimo se,
skupaj stopimo,
lažje nam bo.

Časi hudi hitro bodo minili,
veseli časi bodo kmalu nastopili.

Vzdržimo še malo,
da kmalu lepše nam bo,
saj nič nam ne manjka,
le družba zelo.

Anej Špindler, 8. a

SLOVENIJA

Slovenija moja, biserov si polna,
čeprav si majhna, si z zlatom obdana.
Prelepo imaš pokrajino,
mogočne gore, čisto morje in čudovita jezera.
Imaš vso bogastvo.
Lepa naša polja, lepe vasi,
podzemlja, hoste in vinogradi.

Vsak tujec te rad obišče,
z veseljem te razišče.

Tudi jaz še prehodila nisem vseh poti,
a močno si to srce želi.
Mogoče me pot zanese tja,
na sončni Triglav ali v jame kraške,
saj imam čas, da prehodim te jaz.

Rada te imam, domovina moja,
saj tu imam vse, kar si želim:
srečo, ljubezen, družino in prijatelje.
Kaj več si ne morem želei,
zato ostajam tu, v Sloveniji moji, z lepotami prežeti.

Lara Grbić, 8. a

SLOVENKA SEM

Slovenka sem,
Slovenec si,
daj podaj mi roko,
da skupaj dobro delamo!

Mi delamo,
se smejemo,
nikoli ne obupamo.

Upaj, nikoli ne obupaj!
Če tudi kdo bo rekel,
da je prehudo!

Larisa Markuš, 8. a

BUDNICA

Glej, stvarnica vse ti ponudi,
le če si len,
nič ti ne nudi.
Palca beraška in prazen bokal,
čaka tistega,
ki se ne bi sploh vstal.

Zatorej, dragi Slovenec,
narava nudi ti vse.
Če le dovolj smo marljivi,
zrasli bodo sadovi na njivi.
Saj zemlja darežljiva,
daje dovolj za nas vse.

Slovenci smo delovni,
znamo marsikaj narediti,
zato se ni treba bati,
da ne bi bili siti.

Leon Rola, 8. a

Slovenija lepa je, zlata,
polna dobrot kraljevskih,
ki sladko nasitijo zlahka
in rešijo lakoto vseh.

Slovenci smo zdravi,
veseli, ničesar nam še ne manjka,
saj skupaj povezani z roko,
prepiri nas ne lotijo se.

Smo lepe in trdne postave,
za delo najboljše telo.
Pridnim vse se poplača,
lenim pa težko bo zelo.

Gabriela Lešnik, 8. a

Zarja Perko, 3. a

VISOŠKA KRONIKA – IZIDORJEVO PISMO AGATI

Z učenci smo pri urah slovenščine obravnavali Tavčarjevo Visoško kroniko in ob dani vsebini razmišljali na različne načine. Tako so učenci zapisali pismo v vlogi Izidorja, ki ga je po koncu sojenja Agati sram, ker se je izkazal za strahopetca. Učenci so morali v pismu izraziti njegovo opravičilo Agati za nejunaško obnašanje in pojasniti, zakaj je tako ravnal, ter jo prositi odpuščanja.

Nadja Ferk Rodeš

DRAGA AGATA!

Bil sem pravi strahopetec, moje dejanje pa nejunaško. Moral bi verjeti v tvojo zgodbo, kot je to storil Jurij. Vendar so Marksove besede veljale tako resnično in njegovi dokazi so bili prepričljivi. Velikokrat mi je bila podana izbira med tvojo nedolžnostjo in vraževernostjo. Jaz pa sem vedno izbral tisto drugo. Vem, da sem s svojo nezvestobo prizadel tebe in prav tako Jurija. Storjeno me preganja venomer. Vest in duša bolita. Zato te iskreno prosim odpuščanja.

Izidor

Eva Čeh, 9. b

Tisti dan, ko si šla v vodo, da bi se prepričali, da nisi čarovnica, je bil tudi zame precej težek. Ker si bila tako odločna in si se podala še dlje v vodo, sem se ustrašil, da ima Marks prav in si res čarovnica. Tako kot Jurij – bi tudi jaz moral ostati zvest tebi in tvoji resnici. Sicer sem na koncu spoznal, da je bilo moje razmišljanje res zmotno, saj vem, da si dobro dekle, ki še muhi ne bi storilo žalega. Moral bi ti stati ob strani takrat, ko se ti je dogajalo najhujše. Zato te prosim odpuščanja, da bom lahko končno normalno zaživel, brez občutka krivde in slabe vesti.

Bodi dobro, Izidor!

Nina Čeh, 9. b

Upam, da si dobro. Pismo ti pišem iz dna svojega srca, a le ena beseda ga lahko opiše – OPROSTI! Res sem te ljubil, res sem ti zaupal, a ti prepričljivi sodniki in ta zlobnež Marks Wulffing so me začarali v njihovo prepričanje. Hvala mojemu bratu, kateremu je ljubezen do tebe gorela do konca, in verjamem, da še gori. Vedi, da te nikoli ne bom nehal ljubiti, ampak tvoje ljubezni nisem zaslužen zaradi svojega dejanja. To dejanje mi je pravzaprav dalo vedeti, da nisem kaj dosti drugačen od svojega očeta. Še enkrat, Agata, oprost. Prosim, ohrani lepe spomine name in pozdravi mojega brata Jurija. Sam odhajam v vojsko. Agata, ne pozabi me. To je vse, kar še lahko prosim od tebe. Opuščanja si, vem, ne zaslužim. Moje srce bo prazno zaradi storjenega in brezčutnosti. Brez tvoje ljubezni bo pokušalo jadrati do konca mojih dni.

Lepo te pozdravljam, tvoj dragi Izidor!

Katarina Dajčman, 9. b

OPIS IN OZNAKA OSEBE

Nina je stara 13 let in hodi v osnovno šolo. Visoka je 163 centimetrov. Je svetle polti. Ima modre oči in na obrazu pegice. Njeni lasje so svetli in kratki. V prostem času jih spne v čop, večinoma pa nosi spuščene. Živi v Porčiču skupaj s starši in sestro. Nina se oblači primerno svojim letom. Vsa oblačila si izbira sama. Njen slog oblačenja sega v osemdeseta. Poleti nosi kratke majice in hlače, pozimi pa najraje obleče pulije in tople pletene puloverje. Obvezna oprema so tudi rokavice in šal. Najpogosteje ima obute svoje Vans superge, kadar pa je športno aktivna, obuje športne čevlje. Nina je odlična kuharica in velika gurmanka, zato pripravlja in jé dobre ter izbrane jedi. Najraje ima hrano, ki jo pripravi po receptih Gordana Ramseya. Kot aktivna športnica pa pojé tudi veliko beljakovinskih živil. Eno izmed teh, ki se pogosto pojavlja na njenem krožniku, je ovsena kaša. V prostem času peče in kuha, bere veliko knjig in je športno aktivna. Nina vloži veliko energije v učenje in šolske obveznosti, kar se kaže pri njenem odličnem uspehu. Nina je prijazna in živahna punca, skozi življenje pa jo vedno spremlja velika mera optimizma. Verjame, da lahko s trdom in trdnim delom doseže prav vse, kar si zada v življenju. Je zelo skromna, kar se kaže v njenih medsebojnih odnosih.

Čeprav njen socialni krog ne presega Dumberjeve številke 55, ima mnogo prijateljev in le-ti so pravi. Nina redno neguje prijateljske odnose, saj ji prijatelji pomenijo veliko in za njih bi naredila vse. Ne zaupa vsakomur, zato je pogosto redkobesedna, njeno mišljenje pa za mnoge skrivnost. Prav zaradi te značilnosti nekateri mislijo, da je tiha in mila. Ko pa odpre svoje srce, se odkrije plemenita osebnost, iz katere žari topla energija. S svojo duhovitostjo vedno nasmeji ljudi okoli sebe, povzroči bolečino trebušnih in obraznih mišic. Na prihodnost gleda s široko odprtimi očmi, pripravljena na vzpone in padce ter dogodivščine, ki jih za njo pripravlja življenje. Je ena izmed ljudi, zaradi katerih je svet lepši in boljši.

Eva Čeh, 9. b

Eva je stara 13 let. Visoka je približno 164 centimetrov in je bolj temne polti. Ima čokoladno rjave lase, ki so močni in ji segajo kar krepko čez ramena. Eva jih najraje spne v kito, v prostem času pa jih ima največkrat spuščene ali v visokem čopu. Njene oči so temno rjave in imajo bolj podolgovato obliko. Eva se oblači modno in bolj sproščeno. V šolo največkrat obleče kavbojke in kratko majico, videz pa popestri s srjaco, zato je njen stil oblačenja preprost, a obenem eleganten. Zelo rada se oblači tudi športno in z največjim veseljem zjutraj obleče njene črne pohodniške hlače. Eva ne mara kratkih hlač, poleti vztraja pri nošenju dolgih hlač, dokler zunaj res ni tako vroče, da si mora obleči kratke hlače in kratko majico. Pozimi rada obleče pulloverje in pulije, dolge hlače, obvezne pa so tudi rokavice in kapa. Eva trenira odbojko, vendar za prehrano ne skrbi preveč. Občasno si privoščiti sladkarije, prostor najde tudi za kakšno kokakolo, drugače pa je njena prehrana dokaj zdrava. Najraje pije vodo in je kruh z namazi, saj je kuhanje ne veseli preveč in da v sebe tisto, kar je najlažje za pripravo. V prostem času rada kolesari in gleda njeno najljubšo serijo Talenti v belem. V njenem zaposlenem dnevu vedno najde čas za prebiranje knjig, najbolj jo navdušujejo alpinistične. Eva obožuje pohode v gore in rada preživlja čas v naravi. Sicer pa prostega časa nima prav veliko, saj se v času, ko ni na treningih, posveti šoli in učenju. Je zelo optimistična oseba. Na svet vedno gleda s pozitivnim odnosom in je prepričana, da je vse mogoče, če se le hoče. V ljudeh vedno najde kaj dobrega in poskuša imeti dober odnos z vsemi ljudmi. Eva je oseba z zelo dobrim srcem, ki je odprto za vse lepe trenutke prijateljstva, pa tudi nekoliko grenke trenutke padcev. Nikoli ne dopusti slabim trenutkom, da bi pretehtali dobre trenutke radosti in veselja. Ve, da v življenju ni potrebno denarno bogastvo, ampak skromno življenje s trenutki, ki štejejo in bogatijo naše srce. Verjame, da je življenje lepše, če si obdan z ljudmi, ki ti pomenijo največ na svetu in so oni tvoje bogastvo. Eva je vedno pripravljena pomagati ljudem okrog sebe, kar potrjujejo njena sklenjena prijateljstva. Za prijatelje si vedno vzame čas in jim pomaga v njihovih najtežjih trenutkih življenja. Nikoli ne razočara ljudi, temveč jim da vedeti, da je tukaj za njih, ne glede na situacijo, v kateri so. Je zelo močna in pogumna oseba ter vedno nasmejana. Z vso dobro energijo, ki jo izžareva, nasmeji tudi ljudi okoli sebe. Najpomembnejše ji je, da se ljudje okoli nje počutijo dobro in ljubljeno. Čeprav je včasih zamerljiva, to ne vpliva na njene odnose z ljudmi, saj le hitro prične pozitivno razmišljati. Zaradi njenega karakterja je nikoli ni strah izraziti svojega mnenja in razmišljanja. Prav zaradi tega bo v življenju uspešna in bo pomagala mnogim.

Nina Čeh, 9. b

PROJEKT ERASMUS+, PARTNERSTVA ZA IZMENJAVO MED ŠOLAMI (KA229)

Naša šola je v lanskem šolskem letu sodelovala na razpisu Evropske komisije za projekt ERASMUS+. Z vlogo (koordinator projekta je šola v Španiji) smo bili uspešni na razpisu in komisija nam je odobrila sredstva za izvedbo projekta. V projektu sodeluje 6 šol iz 6-ih držav (Turčija, Poljska, Hrvaška, Estonija, Španija, Slovenija). Naslov našega projekta je MYTHOMANIA IN OPEN AIR MUSEUMS (Miti in legende ter muzeji na prostem). Vključeni so učenci 7. in 8. razreda (25 učencev).

Cilj projekta je dvigniti zavedanje o pomembnosti naravne in kulturne dediščine, tako materialne kot nematerialne. Učenci bodo raziskovali naravno in kulturno dediščino z eksperimentalnim delom na prostem, delo pa bo podprto z digitalno tehnologijo. Muzeji na prostem pogosto nudijo zanimivo učno okolje, tako za učitelje kot za učence (učenje skozi resnično doživetje). Učenci se bodo skozi projekt seznanjali in tako tudi ohranjali kulturno nematerialno dediščino, torej naše običaje in navade. Pri svojem delu bodo uporabljali angleški jezik in tako razvijali svoje jezikovne kompetence na inovativen način. S projektom Mythomania in open air museums zasledujemo EU cilje o ohranjanju kulturne dediščine. Z mednarodnim projektom krepimo občutek pripadnosti skupnemu kulturnemu in družbenemu položaju v Evropski uniji. S projektom bomo razvijali tudi digitalne kompetence. Z učenci bomo ustvarili virtualno igro, s katero bomo predstavili naravne in kulturne znamenitosti, ki jih bomo obiskali. Eden izmed ciljev projekta je tudi spodbujanje inovativnih praks v obdobju digitalizacije, in sicer z uporabo mobilne tehnologije za podporo pri učenju. Učenci aktivno sodelujejo pri učnem procesu, in sicer s pristopom poimenovanim DJEM (designed joint engagement with media). Z uporabo DJEM postane medij pomemben vir, ki ponuja prostor za socialne stike, ki vodijo k učenju. Tretji cilj projekta pa je učenje jezika (angleščine) skozi rabo. Angleščina bo jezik komunikacije med skupinami otrok (in njihovih učiteljev) različnih šol. Pričakujemo trajnostni pozitivni vpliv na sodelujoče učence, učitelje, šole in družine. Predvideni termini za izmenjavo so bili naslednji (vendar bodo prestavljeni zaradi trenutne situacije v Evropi): marec 2021 – Hrvaška, april 2021 – Poljska, maj 2021 – Estonija, oktober 2021 – Turčija, marec 2022 – Lenart in maj 2022 – Španija.

Skupina otrok, ki se je odločila, da bo sodelovala v projektu, je bila že zelo ustvarjalna. Posneli smo predstavitevni video, izbrali smo legendo, ki jo bomo predstavili (legenda o Agati in Frideriku) in tudi že ustvarjali na to temo. V kratkem bomo na šolski spletni strani uredili ERASMUS kotiček, kjer vas bomo seznanjali z vsemi našimi aktivnostmi.

Simona Peserl Vezovnik, Tadeja Kurnik Hadžiselimović

** Izvedba tega projekta je financirana s strani Evropske komisije. Vsebina publikacije (komunikacije) je izključno odgovornost avtorja in v nobenem primeru ne predstavlja stališč Evropske komisije.*

Eva Kaučič, 7. c

Vita Majcenovič, 8. b

Ivana Šavli, 8. c

Maša Žibek, 8. b

Laura Čučko Kerman, 4. c

Larisa Gornjec, 5. a

POLETNA ŠOLA V NARAVI SIMONOV ZALIV IZOLA

Po poletnih počitnicah smo se vrnili v šolo. Veselil sem se šole, ker sem se srečal s sošolci in vedel sem, da bom šel letos še enkrat na morje, saj zelo rad hodim na morje. Bilo me je malo strah, saj še nikoli nisem šel sam na morje brez sorodnikov ali staršev. Ampak sem se tudi veselil, da grem na »dopust« s sošolci. Šli smo 14. septembra. Dobili smo se na avtobusni postaji v Lenartu. Poslovili smo se od staršev, šli na avtobus in nato proti morju. Ko smo prišli na morje, smo šli do recepcije, kjer smo pustili prtljago in se šli kopat. Po kopanju smo se razdelili po sobah. Bil sem z svojima najboljšima prijateljema Lukom in Filipom. Vsak dan je zjutraj bil zajtrk, po zajtrku smo šli nazaj v sobe, kjer smo jih malo uredili in imeli malo časa zase, da smo se pripravili na dan, ki nas je čakal. Zjutraj smo se hodili kopat v bazen. Ko smo prišli z bazena, smo dali sušiti brisače in se pripravili na kosilo. Kosila so bila zelo okusna. Popoldne smo se hodili kopat v morje. Voda je bila malo hladna, ampak ko si bil noter, je bilo super. Po kopanju v morju in po večerji smo poklicali domače. Potem pa smo hodili na sprehode. Imeli smo predavanje o potapljanju. Predstavili smo tudi sobe. Zadnji dan smo imeli zabavo. Bilo je super.

Alex Dobrina Postružnik, 5. a

V šoli v naravi je bilo zelo zabavno. Naučil sem se plavati kravla in hrbtno ter dobil srebrnega delfina. Zelo všeč mi je bila naša soba, saj smo imeli zelo dobro televizijo. Zelo smo se zabavali (in si kradli sladkarije), čeprav smo se dvakrat skregali. Zelo všeč so mi bili večerni sprehodi. Tudi hrana je bila zelo okusna.

Tai Horvat, 5. a

Letos smo bili z šolo v naravi na morju, in sicer v Izoli. Doživeli smo veliko novega, smešnega, lepega, imeli pa smo tudi malo domotožja. Z nasmehom se spominjam dogodka, ki se je zgodil okoli polnoči. To noč nismo ravno dobro spale, ampak je pa bila lepa noč. Midve z Ulo sva že mislili iti spat, ko sta se Zara in Saraja spomnile nekaj zelo pametnega. Ne spomnim se zakaj, ampak Saraja je vstala in si začela umivati roke s koščkom mila. Nato se je pridružila še Zara. Nisem mogla spati in potem je še Ula rekla: »Veš kaj, še jaz bom poskusila.« Vse tri so stale pri umivalniku in si umivale roke. No, saj veste, radovednost me je premagala in še jaz sem si umila roke s koščkom mila. Sicer ni bilo nič posebnega, pač umivanje rok. Nato smo se ulegle v posteljo in skoraj zaspale, ko je Zara rekla: »Jaz si bom spakirala v torbo košček mila za domov.« Šola v naravi je hitro minila in nekega dne sva z Zaro že doma bili v video klicu, ko mi je pokazala to milo. Nasmehnili sva se in saj veste, vse zgodbe se končajo s srečnim koncem.

Kiara Fluher, 5. a

Na avtobusni postaji smo se dobili pred osmo uro. Ko smo prispeli v Izolo, smo v jedilnici pustili prtljago in se šli kopat. Po kopanju smo odšli v svoje sobe. V sobi sem bila s Tino, z Ido in Zalo. V torek sem šla z učiteljico in Zalo tekat. Po teku je sledil zajtrk, po kopanju pa še kosilo. Učiteljice so rekle, da bo vsak dan po kosilu sladoled. In res je bil! Po kosilu pa je sledil počitek. V sredo smo bili prvič na bazenu. V bazenu smo se učili tehnike plavanja. V četrtek smo imeli ples, v petek pa smo se že odpravili domov.

Ela Lenart, 5. a

V šoli v naravi je bilo zelo zabavno! S prijatelji smo se igrali, pogovarjali, plaval, peli ... Imeli smo tudi sončno vreme! Voda pa tako, tako ... Včasih topla, včasih mrzla. Nikoli nisi vedel, kakšna bo. Imeli smo veliko preizkusov. Pa zajtrk, kosilo, malica, večerja, sladice ... Odlično! V sobi sem bila z Ulo, Zaro in Kiara. S prijatelji smo v resnici pričakovali malo večje sobe, ampak je na koncu bilo ravno prav! Kot sem vam že povedala, smo se imeli super!

Saraja Lorenc 5. a

Najprej bom povedala vse pritožbe, ki jih nismo povedali nikomur: Naša soba je bila oddaljena vsaj 100.000 metrov od drugih sob, niti enkrat se nismo igrali odbojke ali kaj drugega, čeprav smo imeli celo škatlo za igre sabo, nad našo sobo so bili učitelji, ki so se vsako večer smejali in nismo mogle zaspati. Zdaj pa so na vrsti vse dobre ali odlične stvari: Zjutraj je naša učiteljica šla vsakdan tekat in če si šel z njo, si avtomatsko dobil oceno 5 pri športu, pa tudi če si šel samo enkrat ali pa si bil počasen kot polž. Druga dobra stvar je bila hrana. Tretja je bila, da ko smo se šli kopat v morje, smo se lahko igrali po svoje. In ob plaži je bila gostilna, v katero smo hodili po sladoled in pijačo. Zraven gostilne pa je bila trgovina s spominki, ki smo jo v petek skoraj izpraznili. Šola v naravi je bila velika dogodivščina in če bi lahko, bi šla še enkrat.

Zara Vezovnik, 5. a

TEDEN OTROKA

Letošnji teden otroka je potekal med 5. in 11. oktobrom. Bil je drugačen od vseh, saj so v šoli veljali ukrepi in priporočila proti okužbi z novim koronavirusom. Teden otroka sicer temelji na druženju in povezovanju vrstnikov ali starejših učencev z mlajšimi, obisku prvih razredov v vrtcu, a letos je vse to odpadlo. S predstavniki oddelkov smo se sestali ločeno in kljub temu uspeli pripraviti takšne dejavnosti, ki smo jih lahko izvedli. Naslov letošnjega tedna otroka je bil ODGOVOR JE POGOVOR, tematika je bila povezana s 30-letnico delovanja TOM telefona, zaupnega telefona za otroke in mladostnike. In katere dejavnosti smo izvedli na šoli? Predstavniki skupnosti učencev šole 8. in 9. razredov so za ta teden sestavili šolski jedilnik, zato so bili obroki še posebej slastni. Vsi učenci šole smo imeli v tem tednu jesenski športni dan, mlajši pohod, učenci od 4. do 9. razreda pa jesenski kros s pohodom. Učenci prve triade ta teden niso imeli domačih nalog, zato so popoldanski čas v podaljšanem bivanju namenili igri, izdelavi jesenske dekoracije in branju. Za učence od 4. do 9. razreda pa je bil brez domače naloge en dan v tednu. V tem tednu je hkrati potekal tudi teden umetnosti, ki je bil prestavljen s spomladanskega časa zaradi koronavirusa. Zato so učenci pri likovni umetnosti ustvarjali na temo JAZ in TI ter MI MED SEBOJ (v smislu sobivanja in komunikacije). Nekateri nastale likovne izdelke smo razstavili v večnamenskem prostoru.

Teden smo zaključili kot vsako leto s sprejemom prvošolcev v skupnost učencev šole. Letos je bila proslava nekoliko drugačna, na prostem na dvorišču spodnje šole. Prireditve so povezovali učenci 4. razreda, prav tako so za prvošolce izdelali drobna darilca – rožice sreče. Sicer pa smo v sklopu oddelkov predlagali razredne pogovore na temo ODGOVOR JE POGOVOR. Učenci so si ogledali letošnjo poslanico v video obliki. Andrej Rozman Roza je zapisal, zrecital in posnel pesem na temo, kako pomembno se je pogovarjati. Pomembno je, da učenci spoznajo, da nas pogovor povezuje, ko se imamo dobro. Še bolj dragoceno moč pa ima, kadar nam je težko. Takrat, ko je težko, otroci potrebujejo sogovornika, ob katerem se počutijo varne in sprejete. Če v tistem trenutku v bližini ni take osebe, jih na brezplačni telefonski številki 116 111, na elektronskem naslovu ali v klepetalnici vsak dan čakajo svetovalci TOM telefona. Na oddelkih NIS in PPVI so se učenci udeležili nekaterih že naštetih aktivnosti, dodali so še nekaj svojih. Učence in učitelje smo z dejavnostmi v začetku tedna seznanili preko šolskega radia in na spletni strani šole. Teden je bil pester in upam, da so ga učenci kljub spremembam preživeli lepo.

Tadeja Volavšek, mentorica SUŠ 1.- 5. r.

TEDEN OTROKA V PODALJŠANEM BIVANJU

Jesen je bliskovito vstopila med nas, prav tako tudi teden otroka. V podaljšanem bivanju smo se v tem tednu posvetili ustvarjanju jesenske dekoracije. Enotno smo ustvarjali gobe, liste dreves in slikali buče. Učenci so se ponovno srečali s tempera barvami, ki so jih nanašali na izdelke. Kadar je bilo vreme lepo, smo učiteljice organizirale razne gibalne igre, ki so temeljile na hitrosti izvajanja. Ostale dneve smo namenili matematični igri, ki je potekala predvsem v razredu, saj je bilo deževno. V prvem razredu še ne poznajo računanja, zato so otroci imeli na razpolago Cuisenairove palčke, ki so jih merili in polagali na površino. V višjih razredih so si lahko izbirali igre, ki vsebujejo računanje, in tako vadili preko igre. Teden je še prehitro minil. Učenci so bili polni pozitivnih vtisov, saj je bil teden drugačen od ostalih. Težimo k temu, da aktivnosti iz tedna otroka uporabljamo v vsakdanji praksi, saj so otroci uživali.

Andreja Nudl

TRADICIONALNI SLOVENSKI ZAJTRK (letos malo drugače)

Danes sem naredila zajtrk za mami, atija in bratca Liana. Skupaj smo naredili pogrinjke in se najedli. Potem sva z mamico naredili vsaka svojo čebelico. Pogledala sem risanko in šla ven.

Leila Zavec-Caf, 2. c

Komaj sem čakal, da pride ta veseli dan, ko bom spet jaz tisti, ki nam bo pripravil zajtrk. Ta zajtrk se imenuje Tradicionalni slovenski zajtrk. Ko sem se zjutraj zbudil, sem na mizo pripravil prtičke. Na prtičke sem položil krožnike. Prinesel sem košarico domačega kruha, maslo, jabolka in domač gozdni med. Zajtrkovala sva z bratom Rokom, ki nama je pripravil toplo mleko. Zajtrk nama je zelo teknil in že zdaj se veseliva Tradicionalnega slovenskega zajtrka prihodnje leto. In še moja zaključna misel: Zajtrkuj kot kralj, kosilo imej kot princ in večerjaj kot berač.

Maj Babič, 2. c

Rada imam Tradicionalni slovenski zajtrk, ker zajtrkujem s svojo družino. Všeč mi je ustvarjanje po zajtrku. Jedli smo kruh z maslom in medom ter pili mleko. Tudi na slatno jabolko nismo pozabili.

Toja Škof, 2. c

Za zajtrk sem pripravil pogrinjke. Ta dan smo jedli med, kruh, maslo in jabolko. Zraven smo pili mleko. Bil je zelo dober zajtrk in upam, da ga bomo prav kmalu ponovili.

Luka Šarman, 2. c

V petek smo imeli Tradicionalni slovenski zajtrk. Jedli smo kruh, maslo in med. Pili pa smo mleko. Po zajtrku sem pogledala risanko Čbelica Maja in potem sem še sama izdelala čbelico iz papirja.

Kaja Vučetič, 2. c

Vid Vasle, 2. a

Melisa Pirš, 2. a

Lana Vukičević, 2. a

Najprej smo oblikovali prtčke. Mama je narezala kruh. Ata je dal na mizo med. Potem pa smo jedli. Bilo mi je zelo všeč.

Aljoša Lassbacher, 2. c

V petek smo šli v šolo (na daljavo). Prej pa smo pojedli kruh z medom. Ko smo končali s šolo, smo imeli tradicionalno slovensko kosilo.

Veno Zemljič, 2. c

Skupaj smo pripravili zajtrk. Jaz sem dal na mizo med in maslo. Smo zelo uživali. Sedeli smo eno uro.

Staš Levačič, 2. a

Zjutraj sva z bratom pripravila mizo. Na mizo sva dala jabolka, med, maslo, mleko, žemlje, nož, krožnike in servietke. Zajtrk je bil zelo dober. Jaz imam najraje jabolka. Ko smo zajtrk pojedli, sva pospravila mizo. Nato sem šla izdelovat čebelico. Bil je zabaven dan.

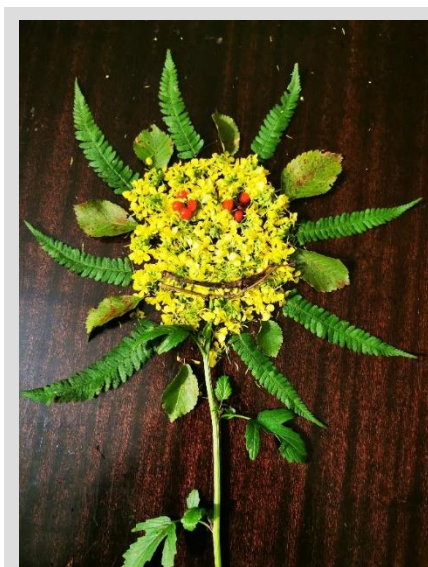
Lana Vukičević, 2. a

Slovenski zajtrk smo imeli v soboto. Jedli smo kruh, maslo, med in jabolka ter pili mleko. Naredil sem tudi čebelice in pogrinjke. Zajtrk sem jedel z mamico, atijem in z Lukcem.

Jure Vukovič, 2. a

V petek zjutraj sem pripravila pogrinjka in krožnika zame in za mamico. Jedli sva domači kruh, med, maslo ter pili čaj in mleko. Tudi v soboto smo imeli enak zajtrk z atijem in stricem.

Brina Korošec, 2. a

Nik Djura, 2. c

Aljoša Lassbacher, 2. c

Luka Šarman, 2. c

V petek smo doma imeli slovenski tradicionalni zajtrk. Najprej smo pripravili mizo. Na mizo smo dali prt, krožnike, skodelice, pribor in hrano. S sestro Evo sva pripravila pogrinjke. Na mizo smo dali tudi svečke in pogrinjek s čebelico. Na zajtrk smo povabili babico in prababico. Jedli smo med, maslo, kruh, jabolka in mleko. Bilo mi je lepo.

Luka Krajnc, 2. a

Na slovenski tradicionalni zajtrk sem se pripravil že zvečer. Takrat sem jedel svež kruh z medom in maslom. Zjutraj sem skupaj s Sašem pripravil mizo. Jedla sva kruh, maslo in med, zraven pa sva pila mleko. Rad imam slovenski zajtrk, včasih celo za večerjo.

Patrik Vukovič, 2. a

Kruh, maslo, med mleko in za sladico jabolko - to je pravi slovenski tradicionalni zajtrk. Najbolj dobro in zdravo je s podeželja. Letos sem imel zajtrk z omo in Cvetom.

Tian Sevšek, 2. a

Prvi razredi so tudi letos zelo ustvarjalni. To se je pokazalo v času šolanja na daljavo. Tretji petek v novembru, 20. 11. 2020, smo izvedli naravoslovni dan z naslovom DAN SLOVENSKE HRANE in TRADICIONALNI SLOVENSKI ZAJTRK. Učenci so pomagali pri pripravi zajtrka. V tem času so izdelali tudi veliko likovnih izdelkov.

Tomi Ploj

TRADICIONALNI ZAJTRK LETOS MALO DRUGAČE (tudi na oddelkih ONIS) ...

Učenci 2. in 3. č razreda so se zelo razveselili, ko sem jim povedala, da bomo imeli v petek, 20. 11. 2020, naravoslovni dan – Tradicionalni slovenski zajtrk. Že med tednom smo se pogovarjali, kaj vse potrebujemo za zajtrk. Povedali so, da imajo vse sestavine doma. Ugotovili pa smo, da je potrebno domači kruh speči en dan prej, če želimo imeti svežega, doma pečenega. Niko Mevkić, učenec 3. č razreda, se je tako lotil peke domačega kruha. V petek so učenci skupaj s starši pripravili Tradicionalni slovenski zajtrk. Najprej so se lotili slavnostnega pogrinjka, nato je sledil zajtrk. Sledila je izdelava čebelice iz papirja. Po ustvarjanju so ob zvokih pesmi Zum, zum tudi zaplesali. Sledila je risanka Čbelica Maja, ki je bila prava popestritev. Po plesu pa so se učenci skupaj s starši odpravili na dolg sprehod.

Marija Kebrič

TRADICIONALNI SLOVENSKI ZAJTRK NA PREDMETNI STOPNJI

Čeprav se šolamo na daljavo, nas to ni ustavilo, da ne bi imeli slovenskega tradicionalnega zajtrka. Ker smo doma, pa smo ta dan preživeli malo drugače, v krogu svojih najbližjih. Na kratko smo povzele, kako je potekal naš dan. Dan smo začeli z videokonferenco. Ob 8:20 smo se z razredničarko in s sošolci dobili na aplikaciji Zoom ter se pogovorili o delu za naravoslovni dan. Razredničarka nam je razložila, kako bo delo potekalo. Po pogovoru smo začeli s pripravo zajtrka. Najprej smo pripravili pogrinjek. Pri tem so nam pomagali ostali družinski člani, še posebej mlajši člani družine in stari starši. Ta dan nam je nudil tudi čas za druženje in pogovor z družino. Pogrinjek je obsegal papirnato servieto, krožnike, skodelico za kavo, posodico za med, posodico za maslo, desertni nož ter žličko za med. Ko je bila miza pogrnjena, smo narezali domači kruh, ki smo ga spekli oziroma kupili pri lokalnem peku. V prvo posodico smo dali med, v drugo pa maslo. Oprali smo tudi jabolka ter segreti mleko. Trudili smo se, da bi bila vsa uporabljena hrana lokalno pridelana. Seveda smo imeli tudi možnost, da jemo drugačen zajtrk, a je le-ta moral biti zdrav. Ob zajtrku smo si vzdušje popestrili s čebelarso himno (Loje Slak-Čebelar), ob kateri smo tudi zapeli ali celo zaplesali. Zajtrk je bil šele prva točka naravoslovnega dneva, nato je sledila delavnica. Izdelati smo morali PowerPointovo predstavitev na temo Kulinarične značilnosti Primorske. Med izdelavo predstavitve smo raziskovali značilnosti nam najbolj oddaljenega dela naše države. Spoznali smo naravnogeografske in družbene značilnosti Primorske, največji poudarek pa je bil na njeni tradicionalni kuhinji. Raziskovali smo, kako bližina morja vpliva na njeno kuhinjo. Nato pa smo poiskali še recept za eno tradicionalno primorsko jed ter jo opisali. Lahko smo jo tudi pripravili za kosilo. S tem smo popestrili naš jedilnik ter polepšali dan sebi in svojim družinam. Dan smo zaključili z gibanjem v naravi. Toplo smo se oblekli ter poskrbeli za primerno obutev in se odpravili v naravo. Lahko smo šli na krajši sprehod ali pa se kako drugače gibali na svežem zraku. Tekom dneva smo spoznali, kako je pomembno, da skrbimo za svoje zdravje. Spoznali smo, da je zajtrk najpomembnejši del dneva, saj nam zagotavlja sitost in zbranost tekom dneva ter prispeva k zdravju in pravilni postavi. S tem, da smo jedli lokalno pridelano hrano, smo podpirali okoliške kmete in jim pokazali, da je njihovo delo cenjeno. Z zaključkom smo pa zagotovili tudi dnevno gibanje na svežem zraku.

Ela Košmerl, Lara Kaučič in Zarja Novak, 9. a

Nika Feiertag, 9. a

ŠTRUKLIJ

Znana narodna jed so štruklji, ki jih pripravljajo iz vlečenega ali kvašenega testa, ki ga nadevajo. Kako pomembni so bili štruklji, dokazuje danes pogosto ime Štrukelj, v bližini Turjaka pa je svoje dni ležala vasica Štrukljeva vas. Po nadevu dobijo štruklji ime in jim pravimo orehovi, krompirjevi, pehtranovi, metini, fižolovi in podobni štruklji. Po Sloveniji jih pripravljajo kar na 100 načinov, na to so slovenski kulinariki resnično lahko ponosni. Štruklji so verjetno ena od najstarejših jedi, saj omenja pehtranove štruklje neka stara kuharska knjiga, ki je leta 1589 izšla v Gradcu, kjer je tedaj živelo veliko Slovencev. Pisec jih je imenoval slovenski štruklji. Žal štruklji danes izumirajo. Največ vrst štrukljev kuhajo na Dolenjskem, tako da etnologi menijo, da od tam v glavnem izvirajo. Nekoč so bili na mizi ob vseh praznikih – ob pustu, na porokah, sedminah, ob koncu žetve itd. Govorilo se je, da godovnike brez štrukljev odnese volk. Štruklji so bili obredna jed. Polnili so jih s popraženimi drobtinami, jajci, sirom, smetano, slanino, krvjo, fižolom, krompirjem, ocvirki, kruhom, orehi in drugimi sestavinami.

Recept za orehove štruklje, ki so značilni za Vipavsko dolino

Za testo potrebujemo: 1 kg moka, 6 dag kvasa, 3 jajca, 4 žlice sladkorja, 8 dag masla, nastrgana limonina lupina, žlica ruma, vanilin sladkor, sol, 2 dcl mleka

Za nadev potrebujemo: 80 dag mletih orehov, 2 jajci, 20 dag rozin, 20 dag masla, 30 dag sladkorja, 5 dag drobtin, nastrgana limonina lupinica

Priprava: Najprej presejete moko, dodajte kvas, jajca, sladkor, sol, maslo, ki naj ne bo hladno, nastrgano limonino lupinico, vanilin sladkor in mlačno mleko. Vse zmešajte, da dobite gladko testo, pokrijte s kuhinjsko krpo in pustite na sobni temperaturi pol ure, da testo vzhaja. Za nadev pa najprej penasto vmešajte maslo, jajca in sladkor, nato dodajte mlete orehe, rozine, drobtine in nastrgano limonino lupinico. Vse dobro premešajte. Na mizi ali pultu, ki ste ga pomokali, razvaljajte testo, da dobite pravokotnik. Namažite z nadevom in zvijete v klobaso. Tako pripravljen štrukelj zavijete v čisto kuhinjsko krpo, ki ste jo pred tem potresli s krušnimi drobtinami. Krpo na obeh straneh zvežite z vrvico ali pa samo krpo, če je dovolj velika. Kuhajte 40 minut nad soparo. Štrukelj vzamemo iz kroga, odvijemo in narežemo na rezine. Orehovi štruklji so odlična sladica, ki jo pred serviranjem pokapljamo s stopljenim maslom in potresemo s sladkorjem (v prahu). K jedi se priležeta vaniljeva krema ali vinski šodo. Postrežemo pa jih lahko tudi z drobtinami, ki jih na kratko prepražimo na olju. Dober tek!

Timon Ivnik, 9. a

Zarja Novak, 9. a

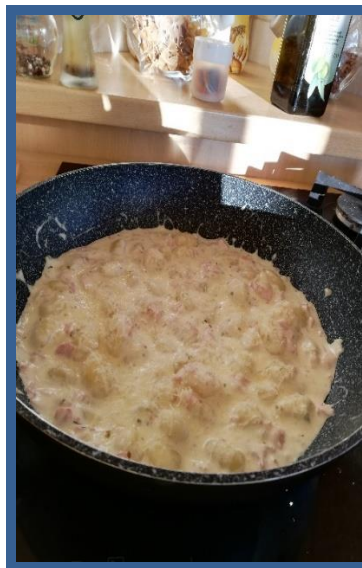
Damijan Veršič, 9. a

DOMAČI NJOKI V SMETANOVI OMAKI

Sestavine: 1 kg moke, 200 g pšenične ostre moke, 1 jajce, ščepec soli.
Postopek priprave: V soljeni vodi skuhamo 1 kg na koščke narezanega krompirja. Ko je kuhan, ga odcedimo. Dodamo maslo in kislo smetano ter ga pretlačimo. Nato dodamo moko in zgnetemo, vendar ne preveč, da ne zvodeni. Iz testa oblikujemo svaljke in jih razrežemo na njokom podobne koščke. Njoke kuhamo v vreli vodi. Ko priplavajo na površje, jih kuhamo še 2 minuti. Ko so kuhani, jih takoj damo v omako.

Sestavine za smetanovo omako: 2 glavički šarlotke, 10 dag slanine ali pancete, 100 g kremnega sira, 2 žlici smetane, strok česna, 0,5 žličke origana, 1,5 dl mleka, sol po okusu

Postopek priprave: Na olivnem olju prepražimo čebulo in česen. Dodamo slanino in pražimo nekaj minut. Nato dodamo kremni sir, ki ga raztopimo, in mleko. Med kuhanjem po okusu začинimo. Omaka se kuha 5 do 10 minut.

Zarja Novak, 9. a

Čebelice, 1. a

AKCIJA ZBIRANJA STAREGA PAPIRJA

V šolskem letu 2019/ 20 žal nismo mogli izvesti spomladanske akcije zbiranja odpadnega papirja, vendar so učenci in njihovi starši pridno vozili zbran papir kar na sedež podjetja in zbrali lepo količino starega papirja (6.500kg). Denar, ki so ga zbrali razredi, so razredniki prenesli v to šolsko leto, saj ga žal zaradi ukrepov niso mogli skupaj porabiti.

Zbrani kilogrami po razredih:

RAZRED	KG	RAZRED	KG
1.a	80	5.b	420
1.b	/	6.a	610
1.c	130	6.b	940
2.a	/	6.c	710
2.b	260	7.a	270
2.c	130	7.b	400
3.a	350	7.c	230
3.b	280	8.a	680
3.c	80	8.b	330
4.a	530	9.a	1020
4.b	180	9.b	160
5.a	330	ONIS	/

Zara Vezovnik, 5. a

Tudi v tem šolskem letu še nismo mogli organizirati zbiralne akcije na šoli, zato so starši vozili papir kar na podjetje in ponovno zbrali veliko papirja. Cena papirja je precej padla, v poletnih mesecih je bila le 0,04 eur na kilogram, sedaj pa je cena 0,06 eur na kilogram. V preglednici so zbrani kilogrami od **poletja do novembra 2020**. Če še kdo ima doma tehtalni list, ki ga še niste oddali, ga ob prvi priložnosti prinesite v šolo (ali posredujte razrednikom na spletno pošto). Vabljeni, da shranjujete papir še naprej in se udeležite spomladanske akcije. O poteku akcije boste obveščeni, upajmo pa, da bo spet potekala na običajen način.

Zbrani kilogrami po razredih:

RAZRED	KG	RAZRED	KG
1.a	180	5.b	1103
1.b	380	6.a	60
1.c	550	6.b	390
2.a	/	6.c	250
2.b	/	7.a	60
2.c	420	7.b	1563
3.a	1820	7.c	380
3.b	840	8.a	100
3.c	1005	8.b	1560
4.a	310	9.a	340
4.b	/	9.b	433
4.c	780	2.č, 3.č	720
5.a	1360		

EKO tim OŠ Lenart

Pomladanski meseci šolskega leta 2019/2020 so bili drugačni, kot smo jih bili navajeni. Učenci in učitelji smo ostali doma in pouk je potekal na daljavo. V začetku junija smo se vendarle lahko vsi vrnili v šole in skupaj zaključili šolsko leto. Žal pa ni bilo časa, da bi pripravili zadnjo številko šolskega časopisa, zato smo se odločili, da nekaj prostora v tej številki namenimo tudi lanskemu šolskemu letu. Naši učenci se zelo radi udeležujejo različnih aktivnosti v šoli, natečajev in tekmovanj. Žal je bila večina tekmovanj izvedenih le na šolski ravni in tako naši učenci niso mogli pokazati celotnega znanja.

AKTIVNOSTI ŠOLSKEGA OTROŠKEGA PARLAMENTA

V šolskem letu 2019/2020 je projekt Otroški parlament praznoval 30. obletnico. Izvaja se pod okriljem Zveze prijateljev mladine Slovenije v večini slovenskih šol. Razpisana tema, ki se razteza na dve šolski leti, je Moja poklicna prihodnost. V preteklem šolskem letu smo se z učenci osredotočili na postavitev teoretičnih osnov, letošnje leto pa nas čaka uresničitev zadanih idej, ki so se nam porodile skozi raziskovanje razpisane teme. Idej je veliko, zato smo nekatere pridno uresničevali že lani. Svoj poklic lahko kreiramo že danes za jutri ... Družba se iz leta v leto spreminja. Živimo v dobi digitalizacije, prekomerne informiranosti, čas teče prehitro, premalo ga ostaja za druženje in spoznavanje talentov. Zato je zelo pomembno, da se malo ustavimo, da se skozi različne dejavnosti približamo svojim željam, nameram in na koncu dobro zastavljenim ciljem. Namen lanskega šolskega otroškega parlamenta na temo Moja poklicna prihodnost je bil skozi teoretično podlago prepoznavanje vsebinskih smernic poklicne orientacije, ustvariti določene temelje za dodatno informiranost o izbiri poklica na OŠ Lenart, predvsem pa odpreti vrata osnovi za prepoznavanje »idealnega« poklica, ki je zagotovo samospoznavanje. Če dobro poznamo svoje kompetence, ki zajemajo veščine, spretnosti in sposobnosti, potem ni poti, ki ji ne bi bili kos. Z aktivnostmi, ki so potekale pri urah šolskega otroškega parlamenta, in s pomočjo aktivnosti, ki smo jih načrtovali za delo v oddelkih, smo prišli do določenih idej, ki so nam pomagale izdelati model poklicnega usmerjanja, takšnega, ki lahko koristi vsem učencem OŠ Lenart in nam približa dano tematiko poklicnega usmerjanja že veliko prej kot v 8. in 9. razredu. Poklicni kažipot bo mogoče videti na spleti strani OŠ Lenart. Zapisan je v obliki korakov aktivnosti na šolskem otroškem parlamentu.

Pri urah otroškega parlamenta so parlamentarci skozi različne oblike dela razpravljali in določili podteme glavne teme Moja poklicna prihodnost. Tako smo se lažje dotikali zadane tematike in jo tudi postopoma sestavljali v uporaben model poklicnega usmerjanja. Izpostavljene podteme, ki so jih določene po oddelkih obravnavali tudi vsi učenci in učenke šole z razredniki in razredničarkami ter tako pomagali, da smo skupaj prišli do lažjega razumevanja poklicne orientacije in iskanja pravih poti informiranja o poklicih v današnji družbi, so bile naslednje:

I. triada, mlajši učenci ONIS ter PPVI so slikali na temo – MOJ POKLIC. Učenci 4. in 5. razreda so razmišljali o POKLICIH NEKOČ IN DANES, O POKLICIH PRIHODNOSTI. Učenci 6. razreda in višji oddelki ONIS so obravnavali POKLIC KOT NADALJEVANJE HOBIJEV. Učenci 7. razreda so se seznanjali s POKLICNO ORIENTACIJO. Učenci 8. razreda so se dotikali pojma samospoznavanja kot osnovnega pogoja ZA USTREZNO IZBIRO POKLICA. Učenci 9. razreda pa so reševali vprašalnik – SVOJ POKLIC LAHKO KREIRAM ŽE DANES ZA JUTRI in tako prispevali k nastanku poklicnega kažipota. Vse si je bilo mogoče ogledati tudi na razstavi Moja poklicna prihodnost v večnamenskem prostoru OŠ Lenart, ki je potekala v mesecu marcu. K vsebinski barvitosti razstave so prispevali učenci I. triade s krasnimi slikami različnih vrst poklicev. Do idej so pomagali tudi učenci z delom v oddelkih in z vprašalniki, ki so jih rešili naključni učenci od 6. do 8. razreda, kakor tudi učenci 9. razreda, ki so podali še globlja razmišljanja o poklicnih poteh. Analiza vprašalnikov bo prav tako lahko vidna na naši spletni strani OŠ Lenart, pripravil jo je učenec 7. razreda – Marcel Čučko Grajner.

Ideje šolskega otroškega parlamenta v preteklem šolskem letu, o katerih so učenci razpravljali na srečanjih in lahko prispevajo k spremembam ter dodatni informiranosti o poklicni orientaciji na naši šoli, nekatere od izbranih smo že realizirali, so naslednje:

1. RAZSTAVA v večnamenskem prostoru OŠ Lenart, ki je zajemala vse aktivnosti parlamentarcev, kakor tudi sodelovanje na nivoju celotne šole, ki ga dokazujejo prispevki.
2. Izdelava POKLICNEGA KAŽIPOTA, ki bo dosegljiv na naši spletni strani OŠ Lenart.
3. Med odmori se bodo predvajale MOTIVACIJSKE MISLI učencev o vlogi poklicev v našem življenju. Misli bodo učenci lahko oddali v skrinjico, ki bo v šolski knjižnici.
4. Izdelava DRUŽABNE IGRE NA TEMO SPOZNAVANJA POKLICEV in koristnih poti do izbranega poklica za učence naše šole.
5. Izvedba VPRAŠALNIKOV na temo Moja poklicna prihodnost v 6., 7., 8. in 9. razredu. Izvedeti smo želeli, koliko učencev že pozna svojo poklicno željo, kaj vpliva na njihovo izbiro poklica, katere so omejitve pri izbiri poklica, kako izboljšati obveščenost o izbiri poklica na šoli, kje se učenci vidijo čez 10 let in podobno. Rezultate le-teh bo mogoče videti na spletni strani OŠ Lenart.
6. Nastala je tudi pesem IZBIRA. Izvajajo jo nekateri učenci 7. razreda. Besedilo je zapisal Marcel Čučko Grajner.

Še ideje, o katerih smo veliko razpravljali in se jim bomo poskusili približati v šolskem letu 2020/2021, v kolikor nam bodo razmere dovoljevale:

1. Delavnice na temo poklicne usmeritve z izdelavo plakatov, ki bi viseli po hodnikih šole.
2. Živa KNJIŽNICA.
3. Interesne dejavnosti, dodatni krožki namenjeni poklicnemu načrtovanju.
4. Predstavitve različnih poklicev po oddelkih – povabimo goste.
5. STAREJŠI UČENCI bi lahko predstavljali poklice mlajšim učencem.
6. OKROGLA MIZA – povabili bi starše učencev in svetovalce s področja poklicne orientacije. Skupaj bi tako prišli do določenih idej in prispevali k še boljši informiranosti.
7. Načrtovanje posebnega dneva poklicne usmeritve – kjer bi podjetniki, obrtniki Lenarta in okolice predstavili svoje dejavnosti, učenci pa bi lahko dobili vpogled v delovanje različnih poklicev in korake do teh poklicev.

Še nekaj motivacijskih misli naših parlamentarcev.

Maša Žibek je zapisala: »Uspešni ljudje ne postanejo skozi noč. Uspeh je rezultat trdega dela. Da bi bili uspešni, morate vsak dan izkoristiti ponujene možnosti in stopiti korak bližje svojim ciljem.«

Žiga Trop Murko razmišlja tako: »Poklic moraš imeti rad, se truditi in nekaj vložiti v delo.«

»Poklic naj bo strast, ki te navdihuje,« pravi Eva Čeh.

Lucija Rola je zapisala naslednje: »Nikoli ni dana samo ena pot, poti je veliko, odločiti pa se moramo, kateri poti bomo sledili, da dosežemo svoje cilje.«

»Sledi svojim željam,« sporoča Ela Sirk.

Morda omenimo še dejstvo, da se projekt Otroški parlament ni mogel izvesti na običajen način zaradi virusa (Covid-19). To pomeni, da ni bilo ne medobčinskega in niti regijskega otroškega parlamenta. Otroški parlament na nacionalni ravni pa je potekal v virtualni obliki, kjer so lahko učenci razmišljali o poklicni prihodnosti in misli v strnjeni obliki poslali na spletni portal OPIN.ME, namenjen razpravi na temo Moja poklicna prihodnost. Zaradi virusa smo tako morali odpovedati medobčinski otroški parlament, katerega bi se v običajnih razmerah udeležili naslednji učenci: Marcel Čučko Grajner, Maj Rusjan, Eva Čeh, Lucija Rola in Filip Vinter.

Učenci otroškega parlamenta se še enkrat zahvaljujejo vsem učencem in učenkam ter razrednikom in razredničarkam, ki so na kakršen koli način prispevali svojo energijo in pomagali širiti obzorja na temo Moja poklicna prihodnost ter posledično še dodali pečat k razumevanju poklicne orientacije na OŠ Lenart.

Nadja Ferk Rodeš

Še nekaj izbranih razmišljanj učencev šolskega otroškega parlamenta o poklicni prihodnosti ...

POTI DO MOJEGA POKLICA

Prava izbira poklica je za mnoge težka in daleč najpomembnejša odločitev v življenju. Ključno je, da poklic opravljaš z veseljem. Prav tako so študije dokazale, da delo, ki ga opravljaš z veseljem, pozitivno vpliva tako na fizično kot na mentalno zdravje. Do zelenega poklica je dolga pot. Kot nujno in prvo je samospoznavanje, spoznavanje svojih kompetenc, ki jih je potrebno krepiti s pomočjo formalne in neformalne izobrazbe. Za boljše spoznavanje sebe in samih poklicev smo v ta namen na šoli pripravili vprašalnike in različne aktivnosti. Tudi živa knjižnica in okrogla miza bosta v bodoče morda zaživeli. Moj nasvet: pojdi po stopinjah, ki jih srce naredi. Poklic naj bo strast, ki te navdihuje. Časi se spreminjajo. Veliko je novosti v gospodarskem, socialnem in posledično tudi v poklicnem svetu. Tehnologija se razvija s svetlobno hitrostjo, zaradi novih izumov pa so poklici čedalje naprednejši in drugačni od poklicev v preteklosti. Prihodnost bo nedvomno čas robotov, ki bodo izpodrinili poklice, za katere ni potrebne človeške prisotnosti. Iz zapisanega lahko sklepamo, da poklici prihodnosti temeljijo na tehnologiji (npr. bankir za virtualne valute, upravitelj drona, strokovnjaki za umetno inteligenco ...), zaradi katerih se bodo odnosi med ljudmi ohladili. Razvoj medicine je ena izmed dobrih lastnosti poklicne prihodnosti, saj bo le-ta omogočila daljšo dobo življenja, s tem pa bodo potrebni številni poklici, katerih roboti ne morejo opravljati. To so poklici, ki temeljijo na empatiji in človeškem stiku. Študije so dokazale, da pa virtualnost nima le prednosti. Namreč ... naslednje generacije, ki bodo obiskovale »online« šole, ne bodo z ročnim pisanjem razvijale fine motorike. Posledica tega pa je pomanjkanje še kako pomembnih nevrokirurgov. Tehnologija je olajšala marsikatero delo in njen razvoj ima vedno večji pomen. Pomembno je, da ne nadomesti človeške empatije, da ne pride tako daleč, da ohladi človeško ljubezen, saj je le-ta ključna za srečno življenje. Za boljše orientacijo pri izbiri poklica je ključna zgodnja poklicna osveščenost. Na naši šoli smo v ta namen pripravili razne aktivnosti na temo poklicne prihodnosti. Učenci prve triade so svoje sanjske poklice prikazali z zanimivimi ilustracijami, učenci višjih razredov so zamisli opredelili v obliki plakatov, družabnih iger, spisov in pesmi. Udeleženci šolskega otroškega parlamenta pa že razmišljamo o aktivnostih v naslednjem šolskem letu. Slovenija omogoča brezplačno šolanje, kar posledično vpliva na dejstvo, da je veliko izobraženih ljudi. Velikokrat se nam šolanje zdi samoumevno in premalokrat se zavedamo, da to ni omogočeno vsem. Meni šolanje pomeni veliko, je temelj, na katerem se gradi moja poklicna prihodnost, moje življenje. Še posebej bi rada izpostavila, da nam pripadnost EU ponuja paleto različnih prednosti, ki jih v Sloveniji žal ne moremo vnovčiti. Res je, da ima Slovenija dobre šole in omogoča neko splošno izobrazbo, ampak v moji glavi se vedno znova pojavi vprašanje, ki se glasi: Zakaj izobraženci, intelektualci odhajajo iz domovine in svoje talente razvijajo v drugih državah? Najverjetneje jih je veliko prepričanih, da v Sloveniji ne morejo uspeti. Takšne trditve se mi zdijo napačne, saj je Slovenija seme, katerega pridelek je uspeh.

Za večjo uspešnost je pomembno, da naslednje generacije bodočih intelektualcev spoznajo moč Slovenije v poklicni prihodnosti. Dovolite trditi, da smo srečen narod, ki živi v popolni lepoti narave in državi z mnogimi prednostmi. Tako bo v procesu poklicne prihodnosti še vedno temelj empatija, pomembna bo fleksibilnost in v enaki meri formalna kot neformalna izobrazba. Zaželeni bodo, kot so tudi že sedaj, iznajdljivost, timsko delo in dobri odnosi. Če se pojavijo vprašanja, na katera ne poznate odgovorov, so vir teh gospodarska zbornica, zavod za zaposlovanje in razna karierna središča. Pomembno je, da si izberemo poklic, ki ga bomo z veseljem opravljali, saj bomo le-tega lahko opravljali uspešno. Ključ do pravega uspeha je želja in z njo zahtevano trdo delo. Šele ko spoznaš, kaj te navdihuje in duhovno veča, začneš igrati življenjsko igro. Ta je velikokrat podla, te zlomi in zahteva popolno predanost. Vendar strategija za zmago obstaja. Sledi svojim sanjam, jih pretvori v smisel življenja ter uporabi v resničnem svetu.

Eva Čeh, 9. b

MOJ POKLIC – SKRBI, PRIČAKOVANJA, ZNANJA IN VEŠČINE

Za izbiro poklica, ki ga želimo opravljati večino življenja, moramo najprej spoznati sebe. Moramo poznati, kaj nas razveseljuje, kaj radi počnemo, poznati moramo svoje talente, svoje šibke točke oz. stvari, v katerih ne blestimo, nas ne osrečujejo. Poklic je stvar naše prihodnosti, zato moraš svojega odkriti sam, saj sami sebe najbolj poznamo. Večkrat me skrbi, da se za svoj poklic ne bom pravilno odločila in bom kasneje svojo odločitev obžalovala. Mislim, da bi nam morali poklice bolje predstaviti, da bi bili seznanjeni s tem, kaj bomo pri določenem poklicu pravzaprav počeli. Včasih se mi zdi, da smo pri petnajstih letih premladi, da bi sprejemali odločitve za našo poklicno prihodnost, saj se naši cilji in želje z leti spreminjajo. Menim pa, da je najbolje izbrati poklic, ki nas veseli, in vemo, da ga bomo z veseljem opravljali.

Zdi se mi pomembno, da se v vseh situacijah, ki so ovira na poti do cilja, znajdeš na praktičen – iznajdljiv način – neformalna pot izobrazbe. Potrebujemo pa tudi formalno pot izobrazbe pri praktičnem delu. Niso pomembne poti, ki jih izbiramo, pomembno je to, da od vsake nekaj odnesemo, se naučimo česa novega, kar nam bo kasneje v življenju koristilo.

Lucija Rola, 9. b

Marcel Čučko Grajner je v preteklem šolskem letu zapisal pesem na temo Moja poklicna prihodnost. Pesem nam je pomagala uglasbiti učiteljica Marina Zimič in jo bomo ob priložnosti predvajali oz. tudi posneli. Izvajajo jo učenci 8. razreda.

IZBIRA

Če ne veš še, kaj boš po poklicu,
vprašaj se, kaj ti res dobro gre.
Se spoznaj, da prav se boš odločil,
in pomagaj še drugim tudi ti,
da se bodo vsi prav odločili
in veseli poklic dočakali ... ja, ja, ja.

REFREN:

Prav se odločim jaz,
prav se odloči ti
u-u-u-u-u ...
Rad bom delal jaz,
rad boš delal ti,
a-a-a-a-a ...
Delali radi bomo vsi.

Marcel Čučko Grajner, 8. b

BRALNO TEKMOVANJE – EPI READING BADGE V ŠOL. LETU 2019/20

Zlato priznanje so osvojili naslednji učenci:

- 5. a: Tia Hana Majcenovič, Nika Lukavečki, Gašper Ivec, Nuša Škrlec Demšar, Aneja Babič, Evian Pal
- 5. b: Špela Orsagovič, Tobija Rusjan, Matija Sedonja, Ela Jemenšek
- 6. a: Veronika Bokan, Drilona Berisha, Katja Smonkar, Ajda Bauman, Urška Tirš
- 7. b: Iva Viktorija Bokan, Urh Strmčnik Muhič
- 8. a: Lara Kaučič, Zarja Novak
- 8. b: Aljaž Peklar, Katarina Dajčman, Nina Čeh

Simona Peserl Vezovnik

- 7. a: Anej Horvat, Živa Jemenšek, Adelisa Dobaja in Anej Špindler

Marjetka Malek Toplak

- 4.a: Saraja Lorenc, Zara Vezovnik

- 6.c: Eva Kaučič, Andraž Petek, Nika Vezovnik, Anuška Fluher, Gašper Marđetko

Maja Trafela Lubej

BRALNO TEKMOVANJE - BOOKWORMS (2019/20)

Zlato priznanje so osvojili:

Nina Čeh (8. b), Aljaž Peklar (8. b), Eva Čeh (8. b) in Lara Kaučič (8. a).

Simona Peserl Vezovnik

TEKMOVANJE V ZNANJU ANGLEŠČINE ZA 8. RAZRED

V ponedeljek, 21. 10. 2019, je potekalo šolsko tekmovanje iz znanja angleščine za osmošolce na temo History of Slovenia. državna raven tekmovanja pa je potekala v ponedeljek, 25. 11. 2019. Državnega tekmovanja so se udeležile Ela Košmerl, Ana Brus in Tamara Babič (vse 8. a), ki so dosegle bronasto priznanje. Iskrene čestitke!

Simona Peserl Vezovnik

TEKMOVANJE IZ ZNANJA NEMŠKEGA JEZIKA

V tem šolskem letu je v novembru potekalo šolsko tekmovanje iz znanja nemškega jezika kot prvega tujega jezika v zaključnem razredu OŠ. Uspešno so se tekmovanja udeležili učenci 9. a in b razreda. Na šolskem tekmovanju so bronasto priznanje osvojili: Hana Šalamun, Petra Zadravec in David Gergič Štravs.

Na državno tekmovanje sta se uvrstili **Hana Šalamun** in **Petra Zadravec**, a je bilo tekmovanje zaradi zdravstvenih ukrepov žal (Covid 19) odpovedano.

Marjetka Malek Toplak

EPI LESEPREIS – NEMŠKA BRALNA ZNAČKA

Prav tako so se učenci v marcu udeležili tekmovanja Epi Lesepreis - nemška bralna značka. Zlato priznanje je prejela **Anuška Fluher** - 6. razred.

Srebrno priznanje pa prejmejo:

9. r.: Hana Šalamun, Petra Zadravec, David Gergič Štravs, Karin Rojko, Neža Golob in Nina Šterbal;

8. r.: Leon Rozin, Jurij Petek, Žiga Žižek in Damijan Veršič; **6. r.:** Luka Lenart.

Marjetka Malek Toplak

VESELA ŠOLA (4.R – 6. R)

V šolskem letu 2019/20 je bilo izvedeno samo šolsko tekmovanje, na katerem pa so učenci pokazali veliko znanja. Bronasta priznanja so dosegli: Zara Vezovnik (4. a), Gašper Kolarič (4. b), Tobija Rusjan (5. b), Luka Lenart (6. a), Andraž petek (6. c) in Nika Vezovnik (6. c). Zara, Luka, Andraž in Nika so se uvrstili na državno tekmovanje, ki pa žal ni bilo izvedeno v običajni obliki. Vsi štirje so pisali državno tekmovalno polo na šoli in dosegli lepo število točk.

Simona Peserl Vezovnik

VESELA ŠOLA NA ONIS

Tudi v preteklem šolskem letu so učenci ONIS-a obiskovali VESELO ŠOLO, kjer so usvajali nova znanja različnih področij. Vključeni so bili učenci od 4. do 9. razreda. 11. marca so se udeležili šolskega tekmovanja naslednji učenci: Zala Oblak, Živa Oblak, Tijan Zernec, Patrik Kozar, Tamara Rotar, Tilen Žvajker, Eva Grahornik, Manja Hribar in Tia Šipek. Bronasto priznanje na šolskem tekmovanju so dosegli: Patrik Kozar (7. č), Tamara Rotar (8. č) in Manja Hribar (9. č). Učenki Tamara Rotar in Manja Hribar sta se uvrstili na državno tekmovanje, ki je bilo predvideno v mesecu aprilu, vendar zaradi znanih razlogov (Covid 19), ni bilo izvedeno. Dobitnikom priznanj iskreno čestitam.

Marija Kebrič

NATEČAJ EVROPA V ŠOLI

Naša šola že nekaj let uspešno sodeluje na natečaju Evropa v šoli. Temeljni cilji natečaja so prispevati k ustvarjalnemu soočenju z družbenimi problemi, s katerimi se spopadamo doma, v Evropi in svetu, ter krepitev medsebojnega razumevanja, strpnosti in solidarnosti. S pridobivanjem novih znanj in vedenj ter spodbujanjem kritičnega odnosa do dogajanj v ožjem in širšem okolju v okviru natečaja prispevamo k razvijanju ustvarjalnosti, zmožnosti samostojnega, kritičnega mišljenja in presojanja mladih. Poleg tega je cilj natečaja tudi spodbujanje doživljanja in izražanja na vseh področjih umetnostnih zvrsti. Natečaj poteka na treh ravneh. Učenci in dijaki najprej ustvarjajo na šolski ravni, kjer mentorji izberejo izdelke in jih pošljejo ocenjevalnim komisijam na regijskih ravneh. Te izberejo najboljša dela s posameznega področja in jih posredujejo na nacionalno raven. Strokovna nacionalna ocenjevalna komisija nagradi prva tri dela posameznega natečajnega področja vsake starostne skupine. Avtorji vseh nagrajenih del, pa tudi mentorji in ostali sodelujoči, so povabljeni na nacionalno zaključno prireditev. Letošnja prireditev je žal zaradi zdravstvene situacije odpadla. Temo natečaja vsako leto izbere Nacionalni odbor natečaja Evropa v šoli pri ZPMS, ki vsebinsko naravnost in slogan navadno prilagodi temi evropskega leta ali ciljem trajnostnega razvoja.

Naslov natečaja v šolskem letu 2019/20 je bil Na Marsu živeti ne znamo, zato Zemlje ne damo. Naši učenci so bili ponovno zelo uspešni, saj je bilo na regijskem nivoju izbranih veliko njihovih del za sodelovanje na državni ravni: Zara Vezovnik (4. a, mentorica Breda Špindler), Tija Lovše (6. c, mentorica Tadeja Kurnik Hadžiselimović), Nina Čeh (8. b, mentorica Tadeja Kurnik Hadžiselimović), Jakob Sirk (3. b, mentorica Vesna Rošker) in Eva Gungl (7. c, mentorica Andreja Štancer). **Eva Gungl pa je na državnem nivoju na likovnem natečaju dosegla odlično 2. mesto.**

Simona Peserl Vezovnik

KAKŠNE BARVE JE TVOJ PARAZOL? – LIKOVNI NATEČAJ

Učenka Katja Smonkar iz 6. a se je na likovnem natečaju Kakšne barve je tvoj parasol?, ki ga je organizirala Narodna galerija v Ljubljani, s svojim izdelkom uvrstila v izbor 25 najboljših del (izmed skoraj 300 del). Njen izdelek bo na razstavi v Narodni galeriji letos septembra, ko praznujejo 150. obletnico impresionističnega slikarja Mateja Sternena. Na ogled bo tudi v okviru spletne predstavitve izdelkov, ki bo dostopna na spletni strani Narodne galerije od septembra dalje.

Andreja Štancer

Katja Smonkar, 6. a

DOSEŽKI UČENCEV 4. B RAZREDA V ŠOLSKEM LETU 2019/20

Učenci 4. b so vedoželjni in radi opravljajo dodatne projekte. Tako kot vsako leto učence spodbujamo in pripravljamo na različna tekmovanja. V šolskem letu 2019/20 so učenci 4. b tekmovali na različnih tekmovanjih in osvojili naslednja priznanja: Cankarjevo tekmovanje (bronasto Cankarjevo priznanje - Ajda Perko), bronasto priznanje za matematično tekmovanje iz logike (Aljaž Kolarič), Vesela šola (bronasto priznanje Gašper Kolarič), športni program Krpan (vsi učenci bronasto priznanje), bralna značka (Mai Cafnik, Mitja Dobaj, Gregor Ilich, Aljaž Kolarič, Gašper Kolarič, Nik Lovše, Neli Mohorko, Nejc Neuvirt, Ajda Perko in Vid Pšajd), EKO bralna značka (Ajda Perko, Mitja Dobaj in Gregor Ilich), Kresnička (tri priznanja v znanju naravoslovja in tehnike - Alen Jelen, Ajda Perko in Gašper Kolarič), likovni natečaj Evropa v šoli (priznanja za dosežke na šolski ravni - Larisa Hedl, Michelle Črnčec in Mai Cafnik), priznanja za zdrave zobe (ZD Lenart), posebna pohvala razredničarke za izkazovanje

visokega nivoja znanja na vseh področjih, samostojno razmišljanje in vestno opravljanje šolskih in domačih zadolžitev (Larisa Hedl in Gregor Ilich), pohvala razredničarke za izkazovanje visokega nivoja športnih spretnosti in veščin ter pozitivnega odnosa pri skupinskih športnih igrah (Nik Lovše, Vid Pšajd in Gregor Ilich).

Nekatera tekmovanja so zaradi izrednih razmer v času COVID-a odpadla, to so Otroška varnostna olimpijada in matematični tekmovanji Kenguru in Računanje je igra. Veseli me, da se učenci z zavzetostjo udeležujejo tekmovanj in so pri tem tudi uspešni.

Učenci! Želim vam še veliko uspehov na vaši nadaljnji poti! Ostanite vedoželjni, raziskujte in cenite znanje. Kot pravi kitajski pregovor: »Znanje je zaklad, ki povsod spremlja svojega lastnika.«

Brankica Keser

TEKMOVANJA IZ ZNANJA KEMIJE ZA PREGLOVA PRIZNANJA

Šolsko tekmovanje iz *znanja kemije* je letos potekalo v ponedeljek, 20. januarja 2020. Mladi kemiki iz 8. in 9. razredov so reševali naloge za *bronasto Preglovo priznanje*. Dosegli so ga naslednji učenci: Jurij Petek, 8.b; Lara Kaučič, 8.a; Aljaž Peklar, 8.b; Petra Zadravec, 9.a; Ana Jelen, 9.a in David Gergič Štravs, 9.b. Vsem iskrene čestitke!

Janja Kojc

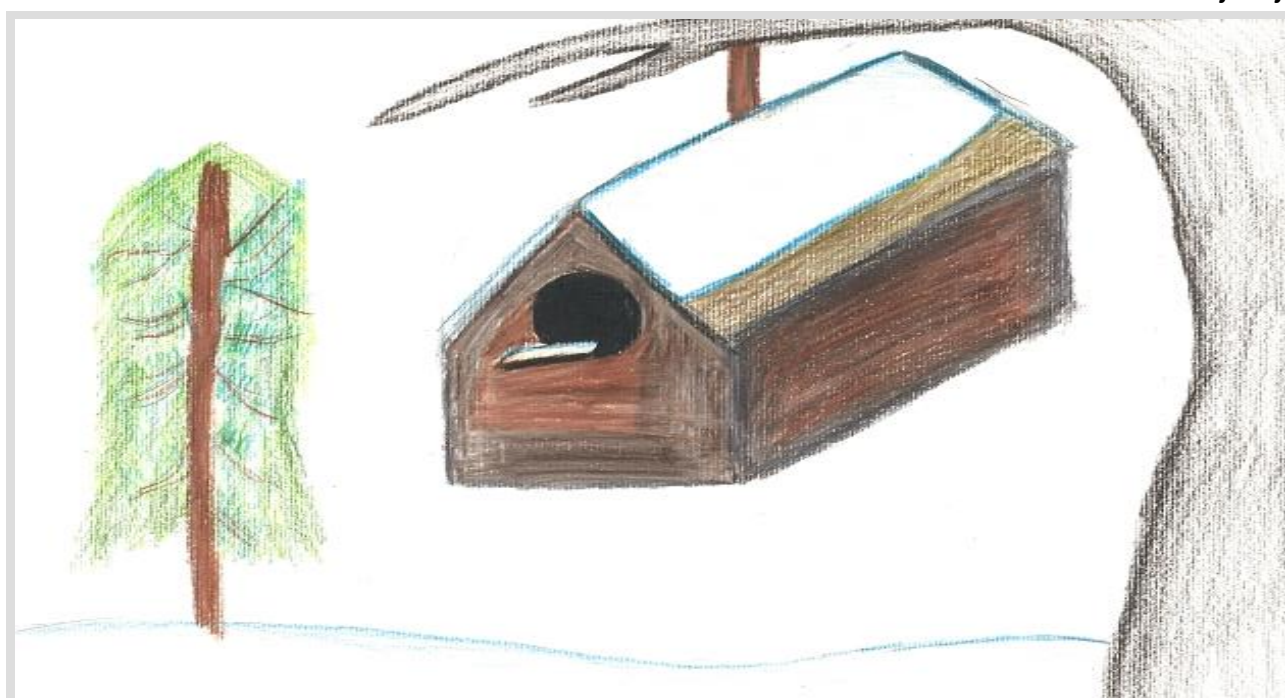
TEKMOVANJE V ZNANJU O SLADKORNI BOLEZNI

Iz leta v leto več ljudi oboleva za sladkorno boleznijo, ki je velikokrat posledica nezdravega življenjskega sloga: nezdrava prehrana, premalo gibanja, veliko stresa ... Zato se lahko mladi seznani in dodobra poučijo o nevarnostih diabetesa in preventivi pred to nevarno boleznijo na pripravah in tekmovanjih, ki se jih udeležijo. Letos se je tekmovanja na naši šoli udeležilo 27 učenek in učencev iz 8. in 9. razredov.

Na šolskem tekmovanju so bronasta priznanja dosegli: Katarina Dajčman, 8.b; Hana Šalamun, 9.a; Nina Čeh, 8.b; David Gergič Štravs, 9.b; Lara Kaučič, 8.a; Nina Šterbal, 9.b; Ana Jelen, 9.a; Nika Strelec, 9.a; Petra Zadravec, 9.a; Eva Čeh, 8.b; Neža Golob, 9.a; Matevž Markoli, 9.a; Zarja Novak, 8.a; Ana Pšajd, 8.b; Lucija Rola, 8.b; Žiga Žižek, 8.b.

Državno tekmovanje iz znanja o sladkorni bolezni je letos potekalo v Rakičanu na Zdravstveni šoli. Udeležile so se ga tri najboljše uvrščene učenke. Srebrno priznanje je osvojila **Hana Šalamun**. Vsem iskrene čestitke.

Janja Kojc

Zara Vezovnik, 5. a

KRESNIČKA - TEKMOVANJE V ZNANJU NARAVOSLOVJA OD 1. DO 7. RAZREDA

Letos je na naši šoli potekalo tekmovanje v znanju naravoslovja za učence od prvega do sedmega razreda. Tekmovanje je na šolski ravni in poteka pod okriljem Društva astronomov, matematikov in fizikov Slovenije. Mentorice učencev so bile učiteljice razredničarke od 1. do 5. razreda ter učiteljica naravoslovja v 6. in 7. razredu.

Bronasto priznanje Kresnička so dosegli naslednji učenci:

Razred, mentorice	Učenci, ki so dosegli priznanje
1. razred: Alenka Jenuš, Darinka Kolarič, Maja Tuš	Kaja Vučetič, Gašper Purgaj, Neža Tetičkovič, Patrik Vukovič, Ariana Jelen, Elin Tiara Rodeš, Luka Šarman, Toja Škof, Vid Kramberger, Lia Vrbančič, Jure Vukovič
2. razred: Marjetka Šenekar, Andreja Habjanič, Ksenija Šteflič	Maj Pšajd, Ajda Čeh Vastl, Vid Lavrenčič, Alex Milinčič, Adam Breznik, Maksima Perko, Zoja Aurora Černoša, Lan Slana Kos, Matic Veronik, Jakob Zelenko, Zarja Perko, Tin Tarkuš
3. razred: Tomi Ploj Vesna Rošker Barbara Domanjko	Jernej Trošt, Maj Majer, Tarja Dukarič, Jakob Duraković, Živa Žižek, Tajda Žižek
4. razred: Breda Špindler Brankica Keser	Nande Zemljič, Alen Jelen, Ajda Perko, Gašper Kolarič
5. razred: Mija Peserl, Rebeka Peršak	Saša Vuković, Liza Fekonja, Vita Ahej, Saša Gaube
6. razred: Janja Kojc	Tija Lovše, Anej Rošker, Živa Strmčnik Muhič, Tomaž Gonza
7. razred: Janja Kojc	Zala Kolarič, Urh Strmčnik Muhič, Barbara Zorko, Eva Grajfoner, Živa Jemenšek, Maj Tušek

Vsem iskrene čestitke. Sodelujočim učiteljicam in učitelju pa hvala za sodelovanje.

Janja Kojc

DRŽAVNO TEKMOVANJE ZDRAV DIH ZA NAVDIH

Tekmovanje organizira Društvo pljučnih in alergijskih bolnikov Slovenije. Cilj tekmovanja je prispevati k boljšemu poznavanju dihal, bolezni dihal, alergij in vpliva okolja na dihalna ter pojava alergij med otroki, učenci in dijaki. Zaradi vedno bolj razširjenega kajenja med mladimi bi radi opozorili tudi na to problematiko in pripomogli k ozaveščanju o škodljivih posledicah uživanja tobaka. Učenci s svojimi prispevki na izbrano temo o zdravem življenju in skrbi za dihalna tekmujejo za zlato, srebrno in bronasto priznanje imenovano Trstika. Priznanje Trstika je bilo uvedeno leta 2002. Ime priznanja je izpeljano iz priimka ustanovitelja prvega društva za bolne na pljučih pred 100 leti - dr. Demetra Bleiweisa viteza Trsteniškega. Iz njegovega naziva Trsteniški, ki izhaja iz imena družinske vasi Trstenik, izvira ime priznanja **Trstika**. Seveda trstika pomeni tudi rastlino - travo (*Phragmites australis*), ki naseljuje zlasti močvirja in vlažne kraje. Je zelo trdoživa in uporabna rastlina, ki ustvarja dobre pogoje za številne majhne in velike živali. Na priznanju je torej upodobljena rastlina trstika ob ribniku, v katerem plava žaba. Z nadarjenimi naravoslovci 7. razredov smo pripravili in sodelovali s petimi različnimi nalogami. Pri eni izmed nalog – pripravi videospota »Ugasni cigaret« - se nam je pridružilo še nekaj sedmošolk, ki pojejo v našem šolskem zboru, in učiteljica

glasbe, gospa Marina Zimič, ki nam je pomagala pri priredbi in izvedbi pesmi. Vse skupaj pa je posnel učitelj Srečko Kebrič. Obema se zahvaljujemo za pomoč.

Tema letošnjega tekmovanja »Zdrav dih za navdih« je bila **Skrbimo za zdravje dihal** in naše naloge so prejele naslednja priznanja:

- Poročilo in analiza rezultatov ankete: »Odnos do kajenja na OŠ Lenart«: **ZLATO PRIZNANJE** (Aneja Družovec, Živa Jemenšek, Ela Sirk, Maša Žibek, Eva Grajfoner, Marcel Čučko Grajner, Maj Tušek, Izak Lorenc, Urh Strmčnik Muhič, Jure Štandeker).
- Družabna igra »Kadilec, ne jezi se«: **ZLATO PRIZNANJE** (Aneja Družovec, Živa Jemenšek, Ela Sirk, Maša Žibek, Eva Grajfoner).
- Videospot »Ugasni cigaret«: **ZLATO PRIZNANJE** (Marcel Čučko Grajner, Maj Tušek, Izak Lorenc, Živa Jemenšek, Aneja Družovec, Ela Sirk, Maša Žibek, Eva Grajfoner, Urh Strmčnik Muhič, Jure Štandeker, sodelujoči pri izvajanju: Vita Majcenovič, Adelisa Dobaja, Klara Škof, Klara Sedonja, Mija Hojnik, Barbara Zorko, Zala Kolarič).
- Plakat »Ugasnimo cigaret«: **srebrno priznanje** (Aneja Družovec, Živa Jemenšek, Ela Sirk).
- Besedilo pesmi »Ugasni cigaret«: bronasto priznanje (Marcel Čučko Grajner).

Vsem iskrene čestitke.

Janja Kojc

TEKMOVANJE IZ ZNANJA ZGODOVINE V ŠOLSKEM LETU 2019/2020

Letošnje koronsko šolsko leto je tudi na zgodovinskem področju preprečilo nove vrhunske rezultate naših učencev, ki nas že leta zapovrstjo razvajajo z zlatimi državnimi priznanji.

Vsebina tekmovanja se je letos nanašala na prazgodovinsko obdobje na Slovenskem. To je snov, s katero se učenci pri pouku zgodovine seznanjajo v začetku 7. razreda. K tekmovanju se je na naši šoli prijavilo 21 učencev, ki so se najprej v znanju med seboj pomerili na šolskem tekmovanju 3. 12. 2019. Bronasta šolska priznanja so si takrat prislužili Jurij Petek, Petra Zadravec, David Gergič Štravs, Nina Čeh, Lara Kaučič, Eva Čeh, Ana Jelen in Aljaž Peklar. Prvih pet si je priborilo tudi nastop na regijskem tekmovanju, ki se je odvijalo 4. 2. 2020 v Limbušu. Tam so se vsi odlično odrezali, **Jurij, Lara, Petra in David** so dosegli **srebrna regijska priznanja** in se med več kot 60 sodelujočimi tekmovalci uvrstili med najboljših 7 ter si tako prislužili še **nastop na državnem finalu**.

Po res intenzivnih pripravih naših učencev je bilo njihovo državno tekmovanje zaradi uvajanja izrednih razmer v državi žal odpovedano le kak dan pred predvideno izvedbo (14. 3. 2020), kar jih je prikrajšalo za krasno izkušnjo tekmovanja in gotovo tudi za izvrsten rezultat.

Bernard Petek

TEKMOVANJE IZ ZNANJA BIOLOGIJE ZA PROTEUSOVO PRIZNANJE 2019/20

Tema letošnjega tekmovanja iz znanja biologije za Proteusovo priznanje je bila ČLOVEŠKA RIBICA IN JAMSKI EKOSISTEM. Tekmujejo učenci 8. in 9. razreda. V 8. razredu so štirje učenci osvojili bronasto priznanje na šolskem tekmovanju in se uvrstili na državno. Ti učenci so bili Eva Čeh, Nina Čeh, Katarina Dajčman in Aljaž Peklar. V 9. razredu je pet učencev osvojilo bronasto priznanje na šolskem tekmovanju (Luka Kranjc, Petra Zadravec, Hana Šalamun, David Gergič Štravs in Jakob Sedonja), na državno tekmovanje pa so se uvrstili Jakob, Hana in David.

Državno tekmovanje iz znanja biologije za Proteusovo priznanje je bilo 29. 11. 2019 na OŠ II Murska Sobota. Na državnem tekmovanju so se z znanjem izkazali vsi učenci, saj smo bili med najštevilčnejšimi udeleženci državnega tekmovanja med posameznimi šolami. Učenci so se izkazali z izjemnim znanjem o sedaj zelo aktualni in turistično zanimivi človeški ribici ter pokazali tudi precejšnje znanje o jamskih ekosistemi. Dva pa sta bila za kanček uspešnejša, saj sta dosegla **srebrno priznanje** na državnem tekmovanju, in sicer **David Gergič Štravs** iz 9.b in **Hana Šalamun** iz 9.a razreda.

Natalija Červek

RAZVEDRILNA MATEMATIKA

V tem šolskem letu so učenci tekmovali v razvedrilni matematiki. Tekmovanje je potekalo 5. 12. 2019 v organizaciji DMFA. Tekmovali so učenci 7., 8. in 9. razreda.

Na šolskem tekmovanju so bronasta priznanja osvojili: Živa Jemenšek, Marcel Čučko Grajner (7. razred), Ela Košmerl, Lara Kaučič (8. razred), Petra Zadravec in David Gergič Štravs (9. razred).

Državno tekmovanje je bilo izvedeno 1. 2. 2020 v organizaciji DMFA na OŠ Križevci v Ljutomeru. Učenec **David Gergič Štravs** je dosegel odličen rezultat na državnem tekmovanju in tako osvojil **srebrno priznanje**. Davidu za odličen rezultat iskreno čestitamo.

Srečko Kebrič

ŽUPANOVA PRIZNANJA

Ob koncu šolskega leta na proslavi ob dnevu državnosti in prireditvi ob zaključku šolskega leta župan Občine Lenart podeli Županova priznanja najuspešnejšim učencem šole in njihovim mentorjem. Županova priznanja prejmejo učenci, ki so na državnih tekmovanjih dosegli zlata priznanja. Zaradi zdravstvene situacije veliko tekmovanj na državnem nivoju v tem šolskem letu ni bilo izvedenih, zato je župan podelil priznanja tudi za izjemne učne uspehe. Župan Občine Lenart, mag. Janez Kramberger, je devetošolcem priznanja podelil na valeti (23. junija), ostalim učencem pa zadnji šolski dan (24. junija) v večnamenskem prostoru šole.

Učenci in mentorji, ki so prejeli županova priznanja:

EVA GUNGL za doseženo 2. mesto na državnem nivoju na natečaju Evropa v šoli (mentorica **Andreja Štancer**)

PETRA ZADRAVEC za dosežke na področju zgodovine (mentor **Bernard Petek**)

DAVID GERGIČ ŠTRAVS za dosežke na področju zgodovine (mentor **Bernard Petek**) in za dosežke na področju fizike ter rezultate z jadralnim modelarstvom (mentor **Daniel Divjak**)

JURIJ PETEK za dosežke na področju zgodovine (mentor **Bernard Petek**)

LARA KAUČIČ za dosežke na področju zgodovine (mentor **Bernard Petek**)

EVA GRAJFONER za dosežke v znanju iz Vesele šole (mentorica **Karolina Divjak**)

ZARA VEZOVIK za dosežke v znanju iz Vesele šole (mentorica **Simona Peserl Vezovnik**)

HANA ŠALAMUN za dosežke v znanju angleškega jezika (mentorica **Maja Trafela Lubej**)

LUKA KRANJC za vsestransko delo in rezultate na področju tehnike (mentor **Daniel Divjak**)

NAŠI PRVOŠOLCI

1. a razred

1. b razred

1. c razred

Manca Lihtenvalner, 7. c

9. a razred

9. b razred

Foto Askari

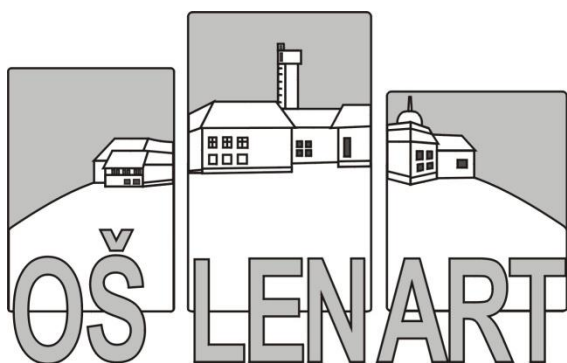

Eva Gungl, 8. c

Luka Lenart, 7. a

Blazno razno

Glasilo OŠ Lenart

1. številka

Šolsko leto 2020/2021

Računalniško oblikovanje:
Srečko Kebrič

Slika na naslovnici:
Tamara Babič, 9. a

Mentorica:
Simona Peserl Vezovnik

Naklada: 630 izvodov

Lenart v Slovenskih goricah

